

Okrašlovací spolek v Jilovém u Prahy

kronika let 2007

Okraslovací

spolek

v Jilovém u Prahy

kronika

r. 2007

Okrašlovací spolek
v Jílové nad Ohří

PF 2007

Všem, kteří okrášlili s námi dohromady
a šli s námi po společné cestě krajinou,
přejeme do roku 2008 hodně zdraví, štěstí
a splněných přání.

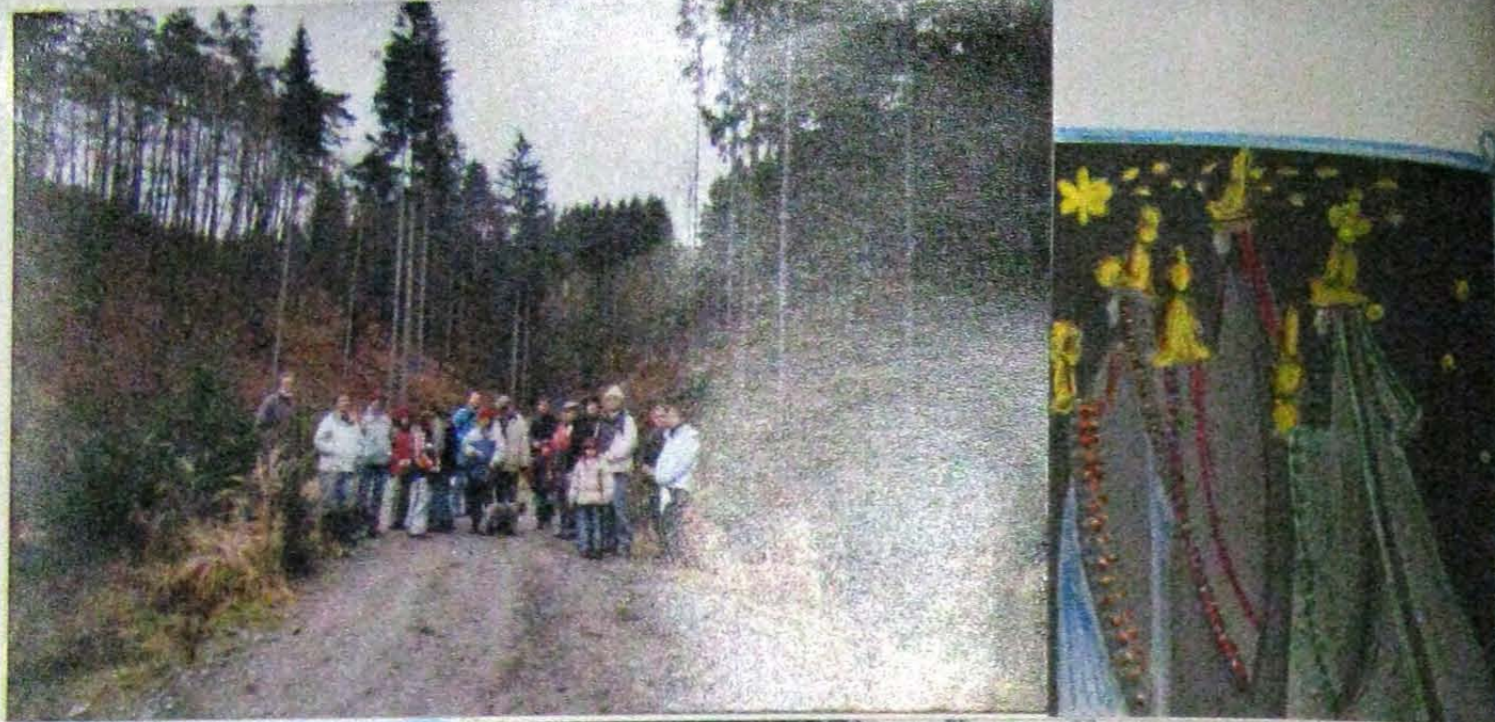
<http://okraslova.crspolek.ic.cz>

Leden

PEPF
PEPF

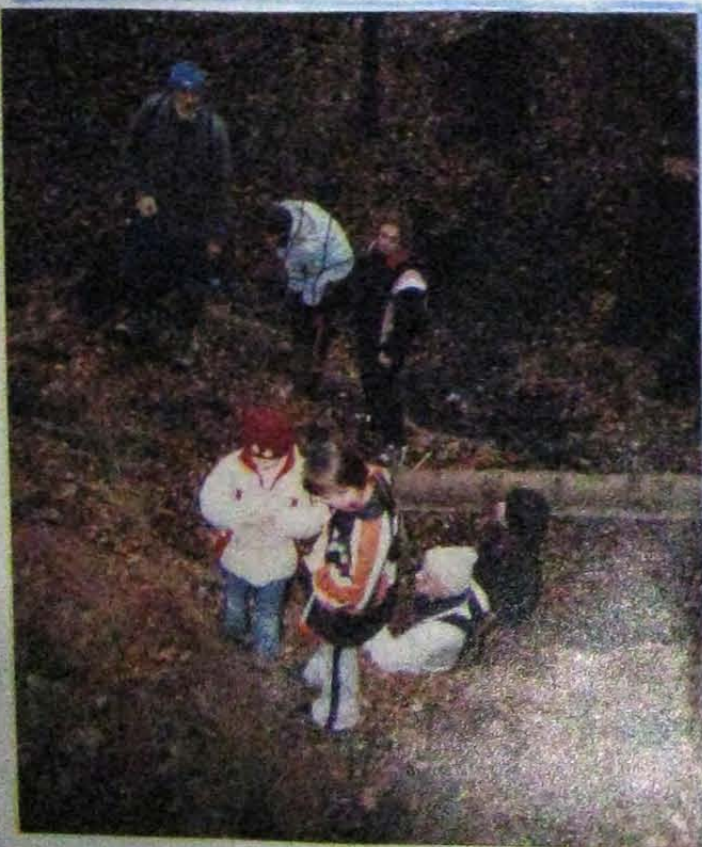
2007

Tříkrálový
výlet.

18 lidí +
3 pejskové!

6.1.2007 - Tříkrálový výlet Hodornou do Zahořanského údolí a okolí. Byl organizován v JN, kde také byla inf. mapka. Navštívili jsme prastarý dub, pamatující br. Zikardu. Je to chudáček, který dozívá a lidem, jestli se dočká jara. Také jsme si prohlédli stará dubová díla, např. dle p. Marie Pomocné Píčan' je jak na jaře, kručela sedmikráska, ozdobila i růže!

Ještě je možná prohledat si na lavičce pod prastarým hraničním dubem. Je to nejstarší strom v Jilově a okolí!

Neríme, jestli se letos ještě prohledá. Každý rok sledujeme s obzvy, jestli neteče nyráše mladé líste!

Ještě, že má mnoho potomků!

OD TŘÍKRÁLOVÉHO VÝLETU AŽ KE GEOPARKU

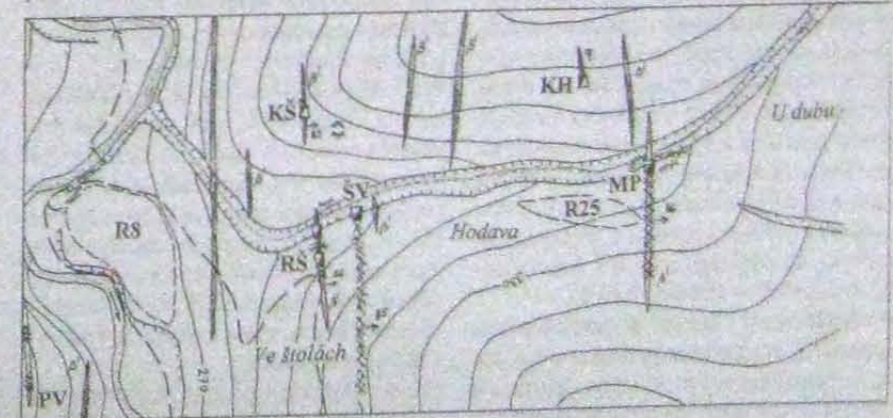
V lednu uspořádal Okrašlovací spolek v Jilově „Tříkrálový výlet“ za historii dobývání zlata v dosud opomíjené oblasti mezi Kamennými Vraty a Zahořanským potokem. Mnozí účastníci byli překvapeni kouzlem těchto končin, které navštívili poprvé. Proto piší tento příspěvek jako námět pro ostatní k malému výletu.

Od Hraničního dubu, o němž jsem psal v listopadových JN, po levém břehu strouhy Hodavy směrem k Zahořanskému potoku dojdeme k bažině, kterou využívají k hygieně divočáci. Kousek dál je štola Marie Pomocné (MP) z roku 1690. Nad stolou a dále po toku Hodavy jsou ryzoviště a pinkoviště (R25). Nižle na stejném břehu Hodavy je štola Božího požehnání, roku 1798 prodloužená pod názvem Nový Vilém (SV) na délku 76 m. Nedaleko pod ní se nachází štola Starý Vilém (RS) o délce 32 m. V protějším svahu jsou dvě výše položené stoly, v plánu značené KŠ (snad sv. Barbory) a KH, ježž původní název není znám. Mezi Kamennými Vraty, která byla od 14. stol. hornickou osadou, a Zahořanským potokem, jsou však zaznamenána další historická jména dolů a stolů: Království, Nebes-

kého vojska, sv. Ondřeje, Jitřenka a sv. Eliáše. U soutoku Hodavy a Zahořanského potoka je rozsáhlé ryzoviště (R8). Po modré turistické značce, která vede celým Zahořanským údolím, doporučuji pokračovat vlevo a vystoupat zpět vzhůru sousední Oborskou strouhou, kde byly doly sv. Eliáše a krále Davida (mimo plánek). Vpravo po modré značce byste se sice dostali do Zahořan k autobusu, ale cestou byste se museli třikrát zout a přebrodit potok, neboť lávky, které přežily všechny režimy 20. století, bohužel po povodních dosud nebyly obnoveny!

Na Tříkrálový výlet jsem si vzpomněl na přednášku o Geoparcích Ing. M. Páskové, PhD., z MŽP. Institut Geoparku je nového data, ustanoven byl roku 2000 a mezinárodní charta podepsána roku 2004. Má tři stupně - národní, evropský a UNESCO. Posledně jmenovaný je v Čechách jeden - Český ráj. Ve výčtu atributů Geoparku jsou právě historická hornická díla začleněná do krajiny. Udělení statutu Národního geoparku mimo jiné vytváří pozitivní image regionu a zlepšuje pozice pro čerpání příspěvků z evropských fondů.

Otakar ŠMÍD

Fotografie roku

STROM BOURE GUDRUN POMOHLA PILOTOVI K ZISKANI OČENENÍ, FOTOGRAFIE ROKU

PILOTA FOTOGRAF Jocke Berglund si při svém letu všiml lesa poraženého bouří Gudrun. Jeho fotografie se stala fotografií roku ve Švédsku.

Dlouho jsem si přála, aby mi v kronice zbyl kousek prázdného místa. Nechci, aby se tato fotografie roku stala v zapomnění. Letec a fotograf Jocke Berglund si při svém letu všiml lesa poraženého bouří Gudrun. Je neuvěřitelné, že tento div není dílem lidských rukou. "Krásný" strom, vytvořený řádným řivlím z poražených stromů. Je to symbol. Každý strom je vlastně symbolem života. Ve skutečnosti i v přeneseném slova smyslu. Strom nám poskytuje stín, ooc, dřev na střechu nad hlavou, teplo, stácl, řidli, puzel, kolečku i saker. A v kyslík? Někdy stromům nebudeme dost vděční!

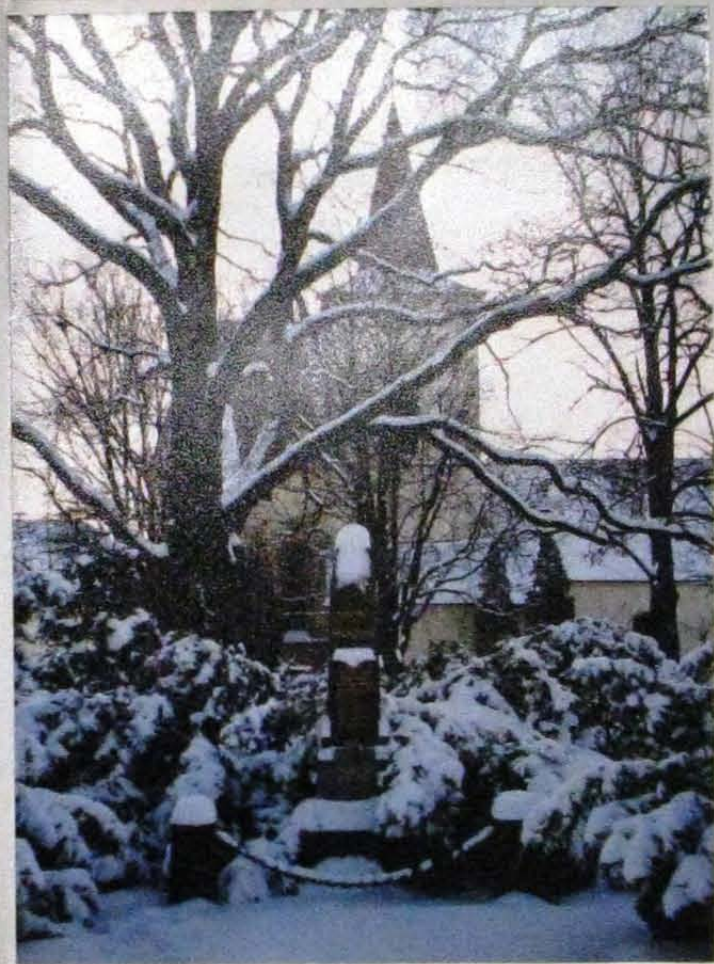
Pokud byste se rozhodli pro tuto variantu, máme pro vás některé tipy. Co se například vydat v sobotu 13. ledna s turisty na Zimní výstup na Panskou skálu? Stačí, když se dopravíte vlakem do železniční stanice Jílové u Prahy, který odjíždí z hlavního nádraží v 9.39 hod., nebo autobusem 332 ze stanice Budějovické v 10 hod. do zastávky Borek. Pak vás čeká deset kilometrů pochodu, který opravdu bude stát za to.

"Za pohybem do přírody"

Lak se jmenoval článek, uvořovaný v Lidtech hl. m. Prahy. Vycházel k "zimnímu výstupu" na Panskou skálu. Vylet pořádali lidé dne

13.1. My máme radost,

že krásy přírody a okolí objevuje stále více lidí!

V lednu bylo teplo, až neuvěřitelné. Teplota byla +5°C. Ve dnech 18.-20. ledna řádily v Evropě orkány. U nás to také tak fičelo a vítrny nadešly mnoho škody na domech a v lesích.

23.1. se počasí prudce změnilo. Písta sněžná nadílka.

Konečně! Parku u kostela to moc sluší. V lednu je příroda pod sněhem opravdu nejlépe. ❄️

Bude park za muzeem parkem?

Nebylo to v čase liberální libovůle, ale plánovaného hospodářství: 130 metrů od nejstarobylějšího středověkého jílovského domu zvaného Mince byl postaven ohavný páchnoucí prasečák. Dokud byla v domě Mince škola, prasečák nevadil. Pak školu vystřídal muzeum těžby zlata. Budova byla vkusně zrestaurována a pohled na prasečák zakryla řada tují, které časem přerostly javory. Pach zůstal. Mezi muzeem a prasečákem vznikl rybníček a okolní mělké údolíčko bylo, bez ohledu na katastr, dílem osázeno různými dřevinami, dílem ponecháno samovolné přírodní sukcesi. Jelikož jsme stále v čase plánovaného hospodářství, byl založen nad rybníčkem shluk jalovců, pod rybníčkem shluk tisů s tím, že podle plánu se jimi osází rozsáhlý areál zahrnující i letní kino. Nestalo se.

Park žil svým životem. S vývojem konzumních návyků obyvatel tráva časem přestala být výhodným krmivem pro chovatele, ale stala se nepříjemným odpadem. Její sekání pak nevitáným úkolem zaměstnanců města. Část plochy, která přestala být sekána, zarůstala na chudších stanovištích stromy, na bohatších kopřivami. Navzdory uvedenému, v době vegetace působil celek velmi utěšeným dojmem přírodního parku. A prasečák se změnou využití přestal páchnout, jen trochu sešel.

Vznik Okrašlovacího spolku v Jílovém zastihl park v situaci, kdy by si žádal zahradníka na plný úvazek. Spolek se omezil na nálehavé zásahy, jako vyřezání náletů z rododendronů, prořezání a vytvarování potřebných stromů, jeden rok nad rybníčkem, další rok pod ním. Přesadil část založených tisů ke kapli sv. Václava a další v okolní krajině. Předseda spolku Ivo Nevečeřal občas někoho přemluvil, aby posekal aspoň část kopřiv, aby zpomalil jejich šíření. Pro oživení turistiky členové spolku do parku umístili rozcestí severní a jižní větve okružní trasy „Jílovské vyhlídky“ se spojkou ke kostelu. O co není nouze, jsou nápady: Tady by se hodily lavičky a přiskoviště, poblíž pítka, tam prolézačky a skluzavky, naproti plastika ze samorostu, sem zajímavý kámen, za ryb-

Okrašlovací spolek v akci.

níčkem altán s výhledem na muzeum a kostel. A osvětlení, intenzivní, ale takové, aby byl park bezpečný pro normální návštěvníky i po setmění. Kamenem úrazu jsou finanční prostředky, i když v první etapě by byly minimální: Umístění dvou svítlen na nárožích kamenného ohrazení muzea a tří svíteln na bílou zeď v průchodu ke kostelu nevyžaduje ze strany města práci a není nákladné.

Samostatnou kapitolou je část parku směrem dolů k N. dražní ulici. Zde je potřebná uvážlivá probírka náletových stromů. Ty, které zůstanou a budou mít dost prostoru pro zdravý vývoj, vytvoří ve své pestrosti a nepravidelnosti kompozici, které by zjednaný architekt novou výsadbou dosáhl až po řadu desetiletí. Pro cestu, která touto částí parku prochází, bych přimlouval za tři lucerny, dvě lavičky, jeden koš na odpad a štěrpkopískový povrch bez asfaltu. Podle sdělení p. radní Fűrbachera město uvažuje o vykoupení soukromých pozemků, které se zde nacházejí.

O. Šr

Aktuality

Valná hromada Okrašlovacího spolku v Jílovém u Prahy

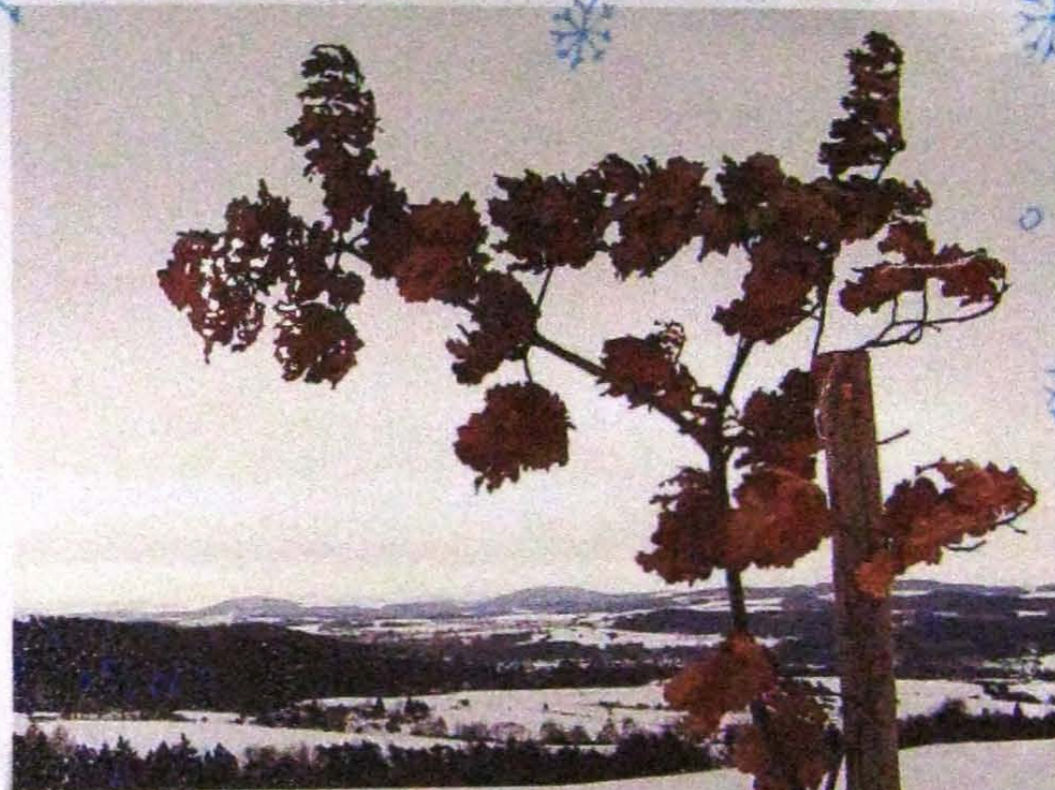
se uskuteční v úterý 20. února 2007 v muzeu v 18 hodin. Zveme jedince (i skupinky) neotupělé západní civilizací, ochotné svou energii vyčerpat spíše praktickou činností v místní krajinotvorbě, než plamennými řečmi (netýká se starších, životem opotřebovaných občanů, ty necháme řečnit do syta). Komu nejsou lhostejná neutěšená městská zákoutí, čtvrt století nedodělaný park za muzeem a podobné drobnosti – přijďte. Mluvit a dělat můžeme, jakožto statutární zástupci přírody a krajiny, však i do velkých věcí, jako jsou stavby ap. Takže nakonec přijďte, ať již umíte řečnit nebo pracovat, obojí se hodí (rádi uvítáme i ty, kdož neumí nic, mají však otevřené, čisté srdce). Ale přeje jen bych dal přednost spíš výroku

„podle skutků poznáte je“ než „podle libozvučných řečí zvíme je“. První výrok je starý pár tisíciletí a pronesl ho jedním moudrý, na kterého lidské dějiny nikdy nezapomenou, protože kdo jednou uviděl svítit slunce, i kdyby oslepnul, nezapomene, jak sluneční záře vypadá. Druhý nepronese nikdy. Člověk se jím dnes tisíce hlupáků. Naším poznávacím znakem budiž tedy např. kilometry nových stromořadí spíš, nežli p. troublé, rádoby vtipné plkání předchozích řádků. Přijďte na valnou hromadu, bude legrace.

Se spolkovým pozdravem: „Mějte se hezky, okrašlujte se!“

Ivo

Únor

**Pozvánka
na Valnou hromadu
Okrašlovacího spolku
která se bude konat
20.2.07 od 18. hodin
v Regionálním muzeu
v Jílovém u Prahy**

Těšíme se na Vás!

Valná hromada Okrašlovacího spolku v J. u P.

se uskuteční v úterý 20. února 2007 v muzeu v 18 hodin. Zveme jedince (i skupinky) neotupělé západní civilizací, ochotné svou energii vyčerpat spíše praktickou činností v místní krajinotvorbě, než plamennými řečmi (netýká se starších, životem opotřebovaných občanů, ty necháme řečnit dosyta). Komu nejsou lhostejná neutěšená městská zákoutí, čtvrt století nedodělaný park za muzeem a podobné drobnosti, - přijďte. Mluvit a dělat můžeme, jakožto statutární zástupci přírody a krajiny, však i do velkých věcí, jako jsou stavby. Takže nakonec přijďte, ať již umíte řečnit nebo pracovat, obojí se hodí (rádi uvítáme i ty, kdož neumí nic, mají však otevřené, čisté srdce). Ale přece jen bych dal přednost spíš výroku "podle skutků poznáte je" než "podle libozvučných řečí zvolíme je". První výrok starý pár tisíciletí a pronesl ho jeden moudrý, na kterého lidské dějiny nikdy nezapomenou, protože kdo jednou uviděl svítit slunce, kdyby oslepnul, nezapomene, jak sluneční záře vypadá. Druhý nepronesl nikdo, ale řídí se jím dnes tisíce hlupáků. Naším poznávacím znakem budiž tedy např. kilometry nových stromořadí spíš, nežli přitroublé, rádoby vtipné plkání předchozích řádků. Přijďte na valnou hromadu, bude legrace. Se spolkovým pozdravením „Mějte se hezky, okrašlujte (se)!”

Ivone

Valná hromada se vydařila!

celkem přišli 42 lidí!

VALNÁ HROMADA BYLA VELKOLEPÁ

Slovy z titulku označil výroční akci Okrašlovacího spolku z Jilového její předseda Ivo Nevečeřal, protože se na ni v Regionálním muzeu sešlo na čtyři desítky členů a nečlenů, včetně dětí a seniorů. Přišel samozřejmě i zástupce města, radní Jiří Führbacher, který je současně členem spolku. Dostavili se též další hosté, příznivci Strany Zelených, ale i obyčejní zvědavci, jimž není životní prostředí v místě bydliště lhostejné.

Kromě vzpomínání na staré časy (Okrašlovací spolek v Jilovém funguje od roku 1892) se hlavně bilancovalo (jakou práci odvedl OS v uplynulém období), a nechyběly samozřejmě plány a úkoly pro příští dny. (na)

Okrašlovací spolek 24.2.2007

JÍLOVSKÝ OKRAŠLOVACÍ SPOLEK POMÁHÁ V DUCHU STARÉ TRADICE

Čím se v uplynulém roce Okrašlovací spolek v Jilovém zapsal do tváře města a okolí (a snad i do duší některých spoluobčanů, hlavně těch, co nezištně pomáhali)?

- **V březnu** jsme uklidili a velkonočně vyzdobili kapli sv. Václava v Lázních. V dubnu jsme v parku za muzeem zkultivovali terén pod jezírkem a profezali tu stromy. Část zde založených tisíců jsme rozsadili kolem nově vytvořeného piknikového paloučku u kaple v Lázních s ohništěm a posezením. U příležitosti svátku čarodějnic jsme na ohništi s rodiči a dětmi opékali uzeniny. V kapli jsme pak se sdružením Permoniček vystavili dětské kresby.
- **V květnu** jsme ve spolupráci s ČSOP Vlašim a jilovskými dobrovolnými hasiči ošetřili postříkem Kaštanku proti kliněnce jirovcové. Pod nádražím v Borku jsme upravili okolí hornické kapličky a připravili ji k rekonstrukci. Během roku, ve spolupráci s obyvateli Borku, dostala památka novou krytinu a jádrovou omítku. Paní Bartůňková zajišťuje ošetření obrazu a kříže. Uklidili jsme i okolí kapličky na cestě k Radlíku.
- **V červnu** jsme nabilili kapli sv. Anny a zkultivovali její okolí. Pokračovali jsme v průklestu kolem kaple v Lázních a pravidelně sekali zdejší travnatý palouk. Ve spolupráci s kulturním centrem a sdružením Kafe zde proběhl celodenní kulturně-společenský program. Vybudováním nástupní rampy pod Štolou sv. Josefa jsme společně se sdružením Krajina 2000 dokončili vrstevnicovou cestu k nádraží, opatřili ji žlutým místním značením a směrovkami.
- **Během prázdninových měsíců** jsme prošli obě větve okružní trasy „Jilovské vyhlídky“, opravili značky a proklestili bujnou vegetaci. Proklestili jsme i křoví před lavičkou u hřbitova, které bránilo výhledu na město. Krajskému úřadu Středočeského kraje jsme adresovali připomínky k územním plánům vyšších územních celků.
- **V září** proběhla v kapli sv. Václava v Lázních hojně navštěvená filozofická beseda s Ing. Tomášem. Dále vysekání vegetace v okolí vyhlídky. U dvou křížů a průzkumná výprava k vytipování další turistické trasy vhodné k vyznačení. Připravovali jsme podzimní výsadbu stromů.
- **V říjnu** jsme se sdružením Krajina 2000 uspořádali „Pouť krajinou, která možná nebude“, vycházku hodnotnými krajinnými partiemi ohroženými některými variantami dálnice D3. Završením pouti byla beseda u ohně, konaná u kaple v Lázních, s významným ekologem Ing. Ivanem Dejmallem. Společně se sdružením Krajina 2000 jsme mezi Boží skálou a křížkem nad Vráží vysázeli alej ze 17 dubů, 3 jeřábů, 2 javorů, 2 ořechů, 2 jasanů a lipy. Stromy zalili jilovští dobrovolní hasiči. Ve výročí republiky 28. října jsme u sídliště Za školou vysadili 2 lipy mílenia vypěstované VÚ Sylva-Taroucy v Průhonicích řízkováním z památných stromů.
- **V listopadu** jsme uspořádali výlet k „obětním“ kamenům v okolí Kněží hory, v prosinci uklidili a vánočně vyzdobili kapli sv. Václava a v lednu uspořádali Tříkrálový výlet Hodavou do Zahořanského údolí. V únoru jsme, kromě valné hromady, na níž se sešlo 42 členů a hostů, zbavili okolí kaple v Lázních suchých větví spadných při zimní vířivici. K radosti dětí následoval oheň s opékáním uzenin. V letošním roce je avizováno výrazné seškrtání finančního příspěvku ze strany města, ale věříme, že elánu a tvůrčí fantazie členů Okrašlovacího spolku i všech dobrých lidí okolo se nebude nedostávat.

Otakar ŠMÍD

Průběžná listina z valné hromady
Okrašlovacího spolku z Jilovém,
konané dne 20. února 2007 v murech.

Jméno, příjmení členové	podpis	hosté
Anežka Šmídová	<i>Šmídová</i>	JAR. KLOMÍNEK
2. Šmíd	<i>Šmíd</i>	Martha Jabůrek
Ivo Nevečeřa	<i>Nevečeřa</i>	ADĚLA KREHŽOVÁ
JAN TOŠOVSKÝ	<i>Tošovský</i>	JOSEF HROBÍK
LITKA VALINOVÁ	<i>Valinová</i>	ALENA PÁNKOVÁ
ALENA MUSILOVÁ	<i>Musilová</i>	Pavel Hrabec
KVĚTA HALANOVÁ	<i>Halánová</i>	Jana Linhartová
Paula Ročárková	<i>Ročárková</i>	Klára Matiasovitsová
Jiřina Košťálková	<i>Košťálková</i>	JIRÍ HOFREITER
Blanka Nováková	<i>Nováková</i>	EVA TYLOVÁ
Zuzana Štroušová	<i>Štroušová</i>	HILENA VÍTOVÁ
Kateřina KŘIŠŤÁKOVÁ	<i>Křišťáková</i>	JANEBA
Jan Šlachman	<i>Šlachman</i>	Jaroslav
Peter Jurkovič	<i>Jurkovič</i>	FÜRISACHER
Hana Jurkovičová	<i>Jurkovičová</i>	
Jiří Macek	<i>Macek</i>	
HARITZ KOŠŤÁKOVÁ	<i>H. Košťálková</i>	
Veronika Matiasovitsová	<i>V. Matiasovitsová</i>	
Michael Trantina	<i>Trantina</i>	
Jaromír Košťák	<i>Košťák</i>	4 lidé se zapomněli
Petr Matiasovits	<i>Matiasovits</i>	predepsat
Pavel BORSKY	<i>Borský</i>	
Klára Karla Matiasovitsová	<i>K. Matiasovitsová</i>	
TOMÁŠ LOUČKA	<i>Loučka</i>	

Okrašlovací spolek 24.2.2007

Členové Okrašlovacího spolku dne 24.2.2007
uklízí okolí kaple ve Gratoráclavských há-
mích. Ohřívá se suchých větviček speciálními
nástroji.

Směrem od kaple dolů k prameni bylo hodně suchých větví, křovin a listí, že jsme množství materiálu museli spalovat na dalších dvou hromádách. Popel je rytkově hnojivo a tak jsme ho po vychladnutí rozházeli po okolí.

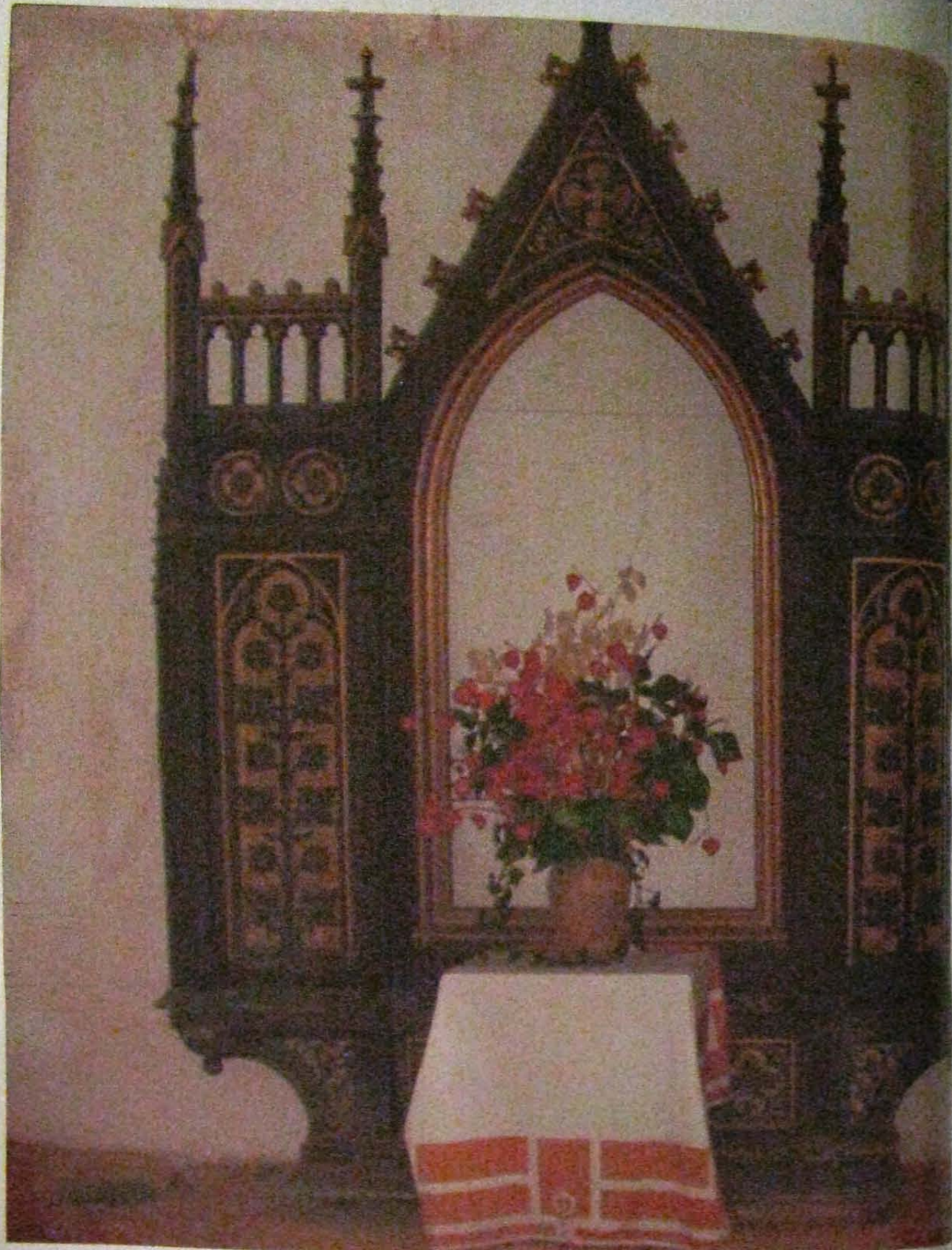
Exekuce u laněky.

Dnes už
nemáme, ještě
ruka dopadla,
něbr me.

Tró, kdy už začneme opíkat ky svíčky?
(Mně je to jedno, já jsem vegetarián...)

Uklidiv kolem kaple a v kapli se zúčastnilo 15 dospělých lidí a 5 dětí. Děti hodně promáčkaly. Nosily suché větve a moc je to bavilo, zvláště když se pak udělaly ohňomky. Ohně je přímo fascinoval. Museli jsme na ně dávat velký pozor, aby nám nuračaly doatnat. Zlatým hříbkem dne bylo opíkatu spíkačku. Dětem i dospělým při práci v sychravém počasí rádně vyhládko. Nedočkavost dětí se projevovala četnými dotazy, adresovanými Tróvi, jako neznáma. Měli-li ukeletore čety. Tró, kdy už konečně začneme opíkat? Vyhasné svíčky si vřichu zasloužili.

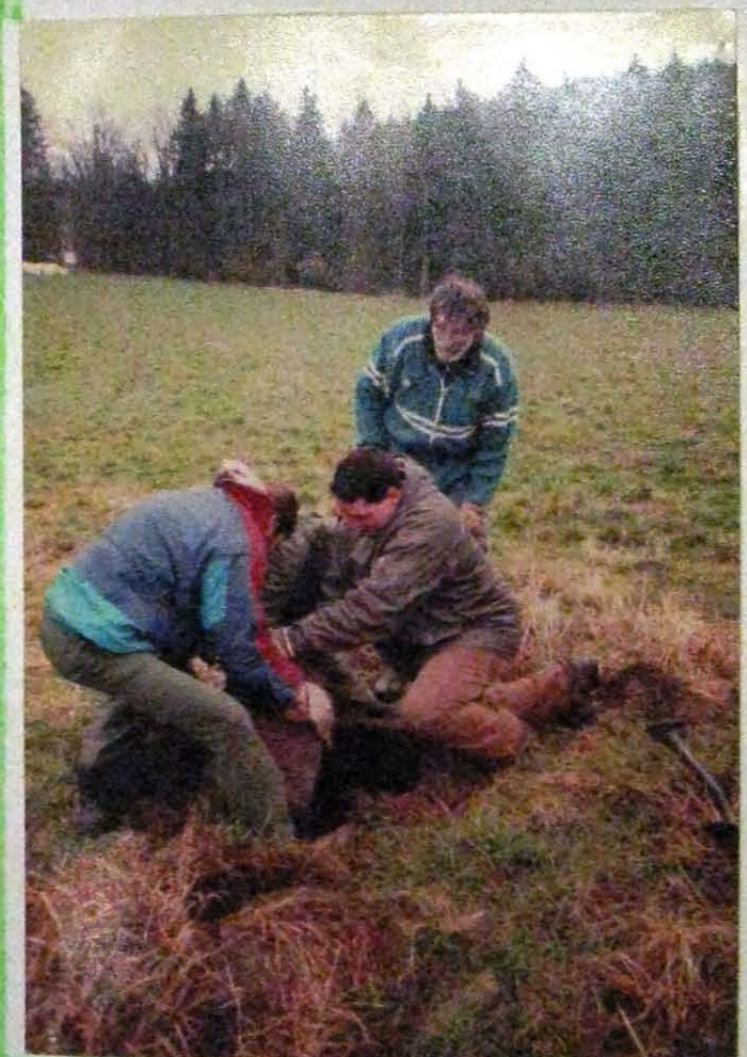

Nejedn kolem kaple, ale také v kapli sami jsme provedli úklid. Zametli jsme, posbírali náletané, suché listy, kterých bylo požehnaně. Vyměnili jsme ubrusy za čisté a instalovali jsme nové, svěží dekorace.

Březen

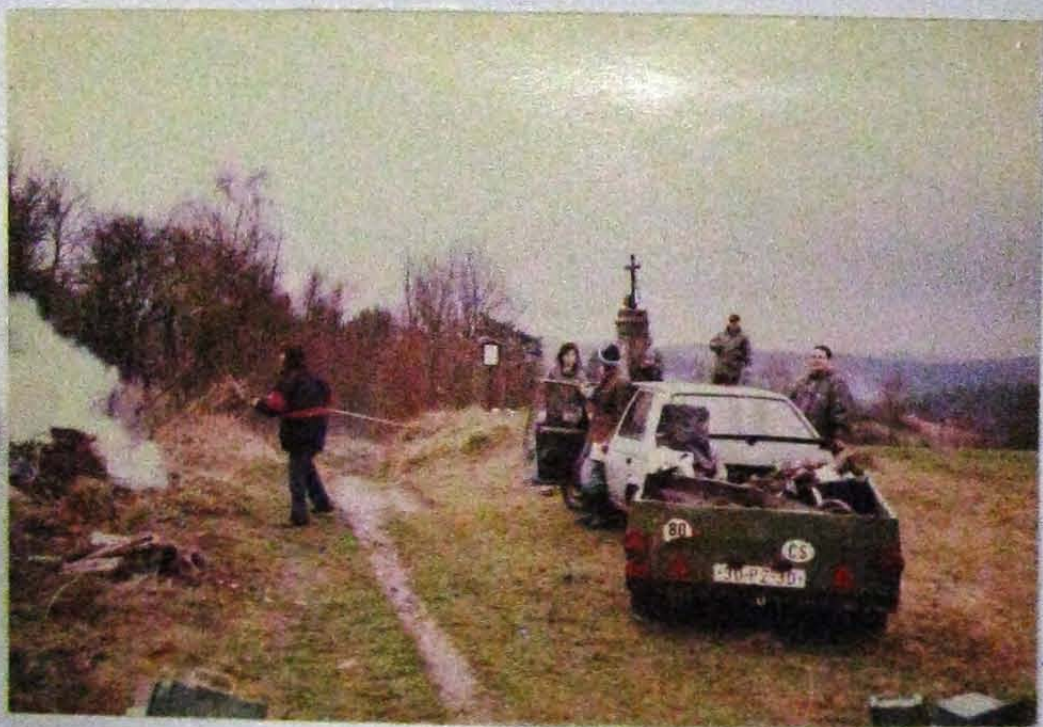
NEVÍŠ NÁHODOU CO TAM TI CHLAPÍ TROPI?

A VŮBEC, MAJÍ NĀTO POVOLENÍ?

Yro a spol. nerychda'rají poklad, jak u rda' zánostným broukům. Při uklidav cestu u křížku pod Turyni' objevili 3 rajimare' kameny. K čemu je kameny inspirovaly a co s nimi prānore' udeľali, uvidim hned na prīstī straně.

10.3. - navzdory špatnému počasí okrašťujeme cestu.

spálení suché trávy a roští. Cesta prokoukla
a vypada' upraveně. Kamenný brán pěkně
podobí.

15.3. se zúčastnilo 7 lidí výsadby tří památných
lip v parku na muzeu. Jedná se o lipu
velkolistou. Původní matečný památný strom se
nazývá - Lipa v Berništi, okr. Česká Lipa. Má obvod
kmene 665 cm. Osvědčení a pravost památných stromů
jsme obdrželi z Výzkumného ústavu Silva Taroucy.

Z kamenné brány
sestavili bránu
pro kolečkové
kráče a kráče
Nerim, ještě se
někdy někdo pro
Pař kroků odsad
je totiž larice
Místo ale nějak
růžalo, kam
je ovlaštně
jsou nádherně
25.3. pokračovali
okrasováním
pod Haléř
před bránou
Průhled, shod
rámi suché trá
vy a následně

VÝZKUMNÝ ÚSTAV SILVA TAROUCY PRO KRAJINU
A OKRASNÉ ZAHRADNICTVÍ, v.v.i.

19. března 2007

Okrašlovací spolek Jílové u Prahy
Masarykovo nám. 16
254 012 Jílové u Prahy

Vážení,

posíláme Vám Osvědčení pravosti přemnoženého památného stromu č. 51/2007 - *Tilia platyphyllos*
Scop. - lipa velkolistá. Děkuji Vám za spolupráci.

S pozdravem

Marika Táborová

VÝZKUMNÝ ÚSTAV SILVA TAROUČY PRO KRAJINU
A OKRASNÉ ZAHRADNICTVÍ

vydává

Osvědčení pravosti přemnoženého památného stromu č. 51/2007

Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví Průhonice, spolu s Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR, řeší v rámci výzkumného záměru ústavu projekt: „Zachrana genofondu památných stromů“, který sleduje především:

- Upřesnění evidence genofondu památných stromů v jednotlivých regionech (krajích). Získání teoretických informací při terénním průzkumu, doplnění databáze ústředního seznamu ochrany přírody - památných stromů;
- Namnožení a dopěstování vybraných jedinců cenných zejména pro uchování genového spektra dřevin autochtonního i allochtonního původu s mimořádným významem pro svoji biologickou, hospodářskou a sadovnickou hodnotu;
- Vytvoření genobanky památných stromů na Dendrologické zahradě VÚKOZ Průhonice. Pro tvorbu a ochranu krajiny je genetické bohatství (genofond) památných stromů velmi cenným zdrojem.

Přemnožený památný strom má tyto atributy:

Taxon: *Tilia platyphyllos* Scop. - lípa velkolistá

Původní matečný památný strom:

Číslo stromu podle Ústředního seznamu ochrany přírody - památných stromů,
vedeného AOPK ČR: 501030.1/1

Název stromu: Lípa v Brništi

Místo odběru roubů: Brniště (okres Česká Lípa)

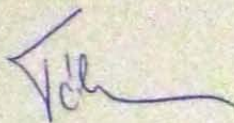
Doba odběru roubů: leden 1998 (obvod kmene: 665 cm, výška: 17,5 m, zdrav. stav: 3,5)

Odběratel: Okrašlovací spolek v Jílovém u Prahy, Masarykovo nám. 16, 254 01 Jílové u Prahy

Místo výsadby: v intravilánu města Jílové u Prahy, za muzeem

V Průhonicích 19. 3. 2007

Výzkumný ústav Silva Taroucy
pro krajinu a okrasné zahradnictví
Kvetinové náměstí 191
252 43 Průhonice

Doc. Ing. Ivo Tábor, CSc.
ředitel ústavu

Polní cesta.

Na jaře na sebe často upoutá v krajině pozornost řada velkých bílých či narůžovělých koulí – kvetoucích ovocných stromů, dnes již neznámých odrůd. Lemují zbytky prastarých polních cest, které se v krajině zachovaly. Zanikání polních cest započalo scelováním družstevních lánů v padesátých letech a stále pokračuje. V době úrody jsem do výletu s potomky vždycky zařadil polní cestu z Radlíka k Ráčku s bohatým výběrem žlutých, červených a modrých plodů - špendlíků. Polní cestu nahradil pruh kvalitního asfaltu lemovaný jílem a na koncích opatřený dopravními značkami „slepá ulice“. Chodily by na špendlíky děti z vilkového sídliště, které se zde zakládá? Třeba už mají v podvědomí, že co není ze supermarketu, může být jedovaté?

Zánik polních cest je bohužel také důsledkem, jinak sympatického, vzniku velkých oplocených pastvin. Na vyhlídku Máj, nad bývalými Svatojánskými Proudami, která je jednou z nejhezčích v kraji, se lze dostat v podstatě jen ilegálním překonáním elektrických ohradníků. Krásnou vyhlídkovou polní cestu od Boží Skály ke křížku nad Vráží loni na podzim Okrašlovací spolek olemoval stromořadím, aby podtrhl její stopu v krajině.

Méně používané polní cesty časem zarůstají. Pro jejich estetický účinek po některých z nich Okrašlovací spolek trasoval okruh Jilovské vyhlídky a další vycházkové trasy. Ty každoročně prostřiháváme, (i několikrát), aby neztratily svou funkci. Mohla by to být i inspirace pro další spoluobčany, pro úředníka může být úžasná psychoterapie vyrazit na procházku se zahradnickými nůžkami a okamžitě vidět výsledek svého snažení!

Na závěr uvádím vyznání polní cestě od Martina Heideggera z roku 1953 v překladu A. Geusse:

Vskutku se rychle zmenšuje počet těch, kteří znají jednoduché jako své nabyté vlastnictví. Avšak ti nemnozí zbudou všude jako nepomíjející. Budou jednou s to díky jemné moci polní cesty přetrvat obří síly atomové energie, kterou si vymělkovalo lidské počínání a učinilo ji poutem svých vlastních činů. Utěcha polní cesty vzbuzuje smysl, který miluje svobodně, a tak i žal přejde na vhodném místě v poslední jasnost. Brání nešvaru nádeníka, který podniká pro sebe, požaduje jen nicotné. Ve vzduchu polní cesty, měním se s roční dobou, dozrává vědoucí jasnost, jejíž tvář vypadá často těžkomyslně. Toto jasné vědění je ono nepotřebné, nikdo ho nezíská, kdo ho nemá. Ti, kdož ho mají, mají ho od polní cesty. Na její pěšině se potká zimní bouře a žňový den, střetne se živé vzrušení jara i lhostejná smrt podzimu, spatří se navzájem hra mládí i moudrost stáří. A přece je vše projasněné v jedinečném souzvuku – jeho ozvěnu s sebou nosí polní cesta sem a tam. Vědoucí jasnost je branou k věčnému.

Pro Jilovské mořiny neposal náš člen Ing. Otakar Šmíd

O. Šmíd

Události, osobnosti a pamětihodnosti někdejšího královského horního a potom okresního města Jílového u Prahy

Znovuobjevený jílovský poklad

Ne každé městečko má takovou hudebně-historickou památku jako právě Jílové. Onou zmíněnou památkou jsem myslel „Jílovský“ kancionál, který je pečlivě strážěn v místním muzeu.

Kancionál byl vždy církevním sborníkem, podle něhož probíhal hudební dialog mezi zpěváky na kůru a lidem. (Buď pouhým poslechem nebo i pěveckou odpovědí.) Od 16. století se o hudební stránku katolického obřadu staralo bratrstvo tzv. literátů. Pokrokový císař Josef II. rokem 1783 zakázal jakékoli hudební spolky, proto v Jílovém pokračovali už jen jako obyčejní zpěváci. Skutečně úplný zánik tohoto obyčeje nastal rokem 1893, kdy umírá Karel Samolovský, člen rodu starožitníků. Do té doby „Jílovský“ kancionál zůstával na kůru kostela sv. Vojtěcha, než byl přemístěn do tehdy ještě mladého muzea.

Jak starý je „Jílovský“ kancionál? Máme několik poznatků, podle nichž se můžeme pokusit dopátrat o době vzniku. Asi nejcenějším pramenem je dopis vložený hned na začátku do vazby, a pak Paměti Jílového od významného měšťana Leopolda Čiháka. Podle něj tento kancionál vznikl od druhé poloviny 16. století. Uvědomme si ale, že staré kancionály vznikaly částečně přebíráním melodií z jiných kancionálů, jejichž cesta po Čechách trvala několik desítek let, nebo se některé písně staly „hitem“ a zpívaly se už od dob Přemyslovců, pak veškeré takové zpěvy (říkalo se jim „rorátní“, též zkráceně jako roramina) jsou daleko starší. Prvním jasným historickým faktem je titulní list od městského písaře Ondřeje Phalagra Heřmanoměstského. Původní list se do 17. století nezachoval, a proto Ondřej napsal nový: „Pro čest a chválu Boží, též ku poctivosti kůru literáckému města Jílového i budoucí památku, já Ondřej P. H. Městský na místě Markéty Pardubské, manželky mně milé, tyto Roramina jsem obnoviti ve středu den památný svatě panny Markéty 13. Julii léta roku posledního a všech zármutku plného 1616.“

Na otázku proč zrovna on dopisoval tento list, lze jednoduše vysvětlit. Jeho zmíněná manželka byla před jejich sňatkem vdovou po jílovském evangelickém knězi Václavu Nymburském, jenž zemřel zřejmě v roce 1614. Po jejím bývalém manželci jí zůstal kromě jiného i „Jílovský“ kancionál, a proto po dvou letech požádala svého nového muže, aby doplnil úvod ke sborníku.

Kancionál byl průběhem století už výrazně poničen, tudíž podstoupil několik zachraňování. Víme o dvou posledních: v roce 1838 ho nechal jílovský měšťan Vojtěch Samolovský nově svázat (tehdy už počtvrté), poslední opravu provedl sám jílovský farář Karel Porter, který kancionál svázal a vsadil do pevných kožených desek, aby se z rozpadajícího svazku neztratily některé volné listy. Bohužel kvůli bezohlednosti knihářů, kteří průběhem století postupně seřizli celou knihu ze všech stran, byla zničena poslední notová osnova u prvních desítek listů. Důsledkem toho není možné zpětně dát dohromady začátek sborníku, který bude zřejmě nejstarší částí. Navíc kancionál není dopsán, jelikož neobsahuje uzavřený církevní rok; začíná Adventem a končí nedokončeným zpěvem na 4. neděli postní (na 166. listu).

Měl jsem to štěstí, že jsem našel v „Jílovském“ kancionálu výjimečnou vánoční koledu. Je vložena s dalšími dvěma na listech 48–49 a je z nich nejstarší. Tato koleda se nazývá Narození Pána našeho Ježíše Krista (Nativitatis Domini nostri Jesu Christi). Nevíme sice, kdo tuto koledu vymyslel, ale víme, kdy byla písemně zapsána a kým. Byl jím už výše jmenovaný písař Ondřej P. Heřmanoměstský, který se sám pod koledu podepsal lety aly O. H. s datem 17. 11. roku 1616. (Určitě netušil, co bude pro nás znamenat právě datum 17. listopadu...)

tech 48–49 a je z nich nejstarší. Tato koleda se nazývá Narození Pána našeho Ježíše Krista (Nativitatis Domini nostri Jesu Christi). Nevíme sice, kdo tuto koledu vymyslel, ale víme, kdy byla písemně zapsána a kým. Byl jím už výše jmenovaný písař Ondřej P. Heřmanoměstský, který se sám pod koledu podepsal lety aly O. H. s datem 17. 11. roku 1616. (Určitě netušil, co bude pro nás znamenat právě datum 17. listopadu...)

Nativitatis Domini nostri Jesu Christi.
(Narození Pána našeho Ježíše Krista)
Česky (jílovský) kancionál (zapsáno 17. 11. 1616)
revidoval: Tomáš Svoboda (1993)

Allegretto = 120

Soprani
Alti

1) Den bo - ži - ho - tá - ro - ze - ni, ve - sít - ti
2) Je - ži - ští - kni - stus - tá - ro - ze - ni, ve - sít - ti
3) Le - ži - v - plen - ky o - ba - le - dy, le - ži - v - sít - ti

Tenori
Bassi

4) Ma - ri - a - dí - stá - pa - nen - ka, sta - na - ti
5) Jo - sef - a - star - ček - ulle - chý - ly, př - í - sta - ti

se - jest - v - ši - chni
tá - ko - roz - mí - ly. Ref.: Vy - je - vi - lo - se - spa - se - ni
ho - mi - lá - ma - tka. Ref.: Vy - je - vi - lo - se - spa - se - ni
se - no - do - je - al.

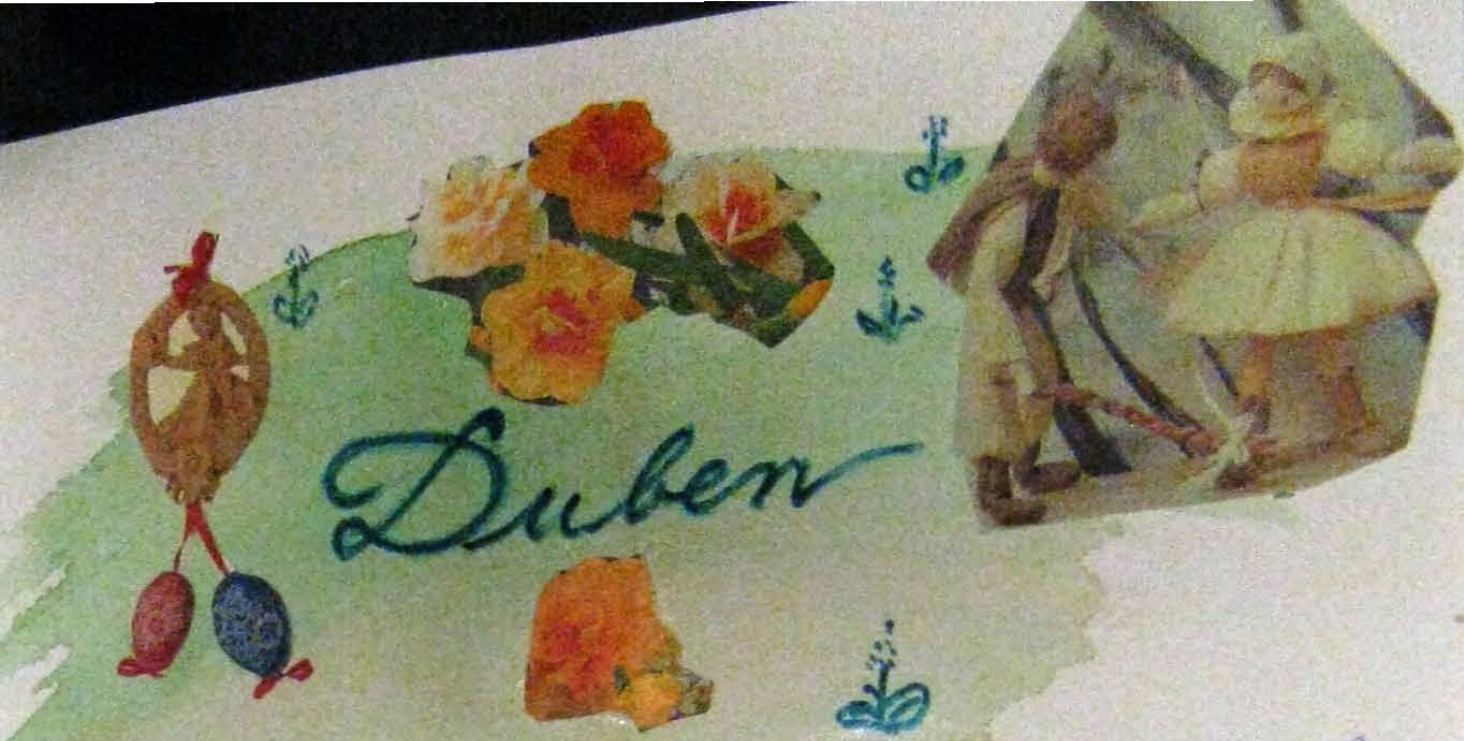
Letos tato „jílovská“ koleda slaví 390. narozeniny od svého prvotního zapsání. Mj. všimli jste si, že všechny zmíněné osoby pocházejí z východních Čech: Pardubice, Heřmanův Městec a Nymburk? Bohužel právě tento dobový jílovský písař Ondřej, pro nás tak hudebně prospěšný, skončil svůj život velice záhy a velmi tragicky. O necelé čtyři roky později byl v Jílovém zabít řádícími polskými vojáky, kteří se zuřivě rozutíkali po nešťastné bitvě u Bílé hory. Stalo se to dne 10. listopadu 1620.

S touto koledou jsem se setkal teprve v letošním lednu, kdy jsem díky vstřícnosti pracovníků našeho muzea měl možnost otevřít „Jílovský“ kancionál a opsat si z něj některé stránky. Po dlouhé době zazněla na minulém 10. Jílovském zpívání v podání mého pěveckého sboru Homunculí. Píseň Narození Pána našeho Ježíše Krista je hudebně výjimečná z několika hledisek: za prvé svým stářím a s přesným časovým určením, za druhé nebyla nejspíše dosud nikde publikována, za třetí střídají se v ní tóniny (C dur s A aolskou).

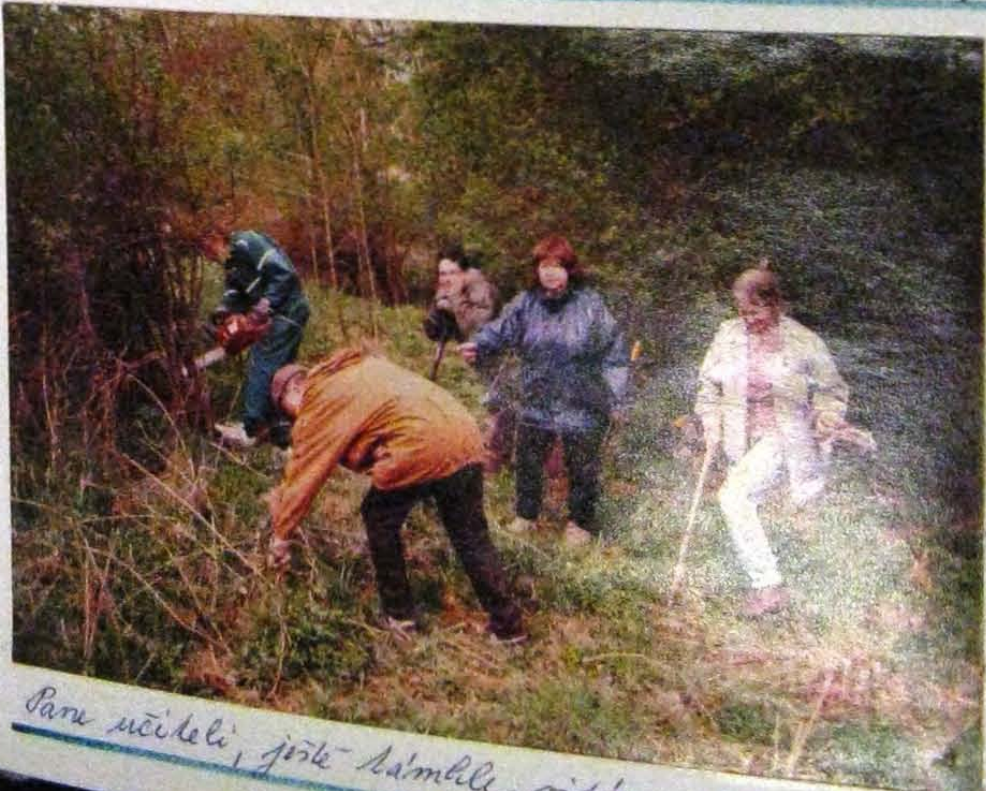
Neměl jsem dosud možnost projít všechny běžně publikované vánoční koledy, ale tolik koled několik století starých momentálně – a právě s touhle jsem se dosud nesešel. Proto si ji můžeme soukromě (možná i hrdě) nazvat jako Jílovskou koledu.

I v 21. století se mohou vynořovat nové a nové poklady, na něž se zřejmě už dávno zapomnělo. Aby se vůbec celý tento kancionál neopomíjel, píše v závěru svého úvodního dopisu (psaný dne 18. listopadu 1889) Leopold Čihák: Tak tato kniha již snad více než tři století v Jílovém trvá a dá Bůh, že ještě mnohem déle ke čti a chvále Boží a ku potěšení jílovského měšťanstva potrvá! Doufáme, že jeho toužebné proroctví se bude vyplňovat...

Bc. Tomáš Svoboda

Naboj se žínko, i když dáš rýč pryč, tak ti brada neupadne!

Pane učitel, ještě námhle vidím jednoho rojů!

15. 4. proběhla akce Čistka Sabara. Děti i dospělí ryli aklí a řítky a posbírali na břevích lumy odpadku. Za OS se zúčastnil y. macak. Chrátil pa' lomil'korou za normou přípravu.

18. 4. jsme čistili a prořezávali děřiny v parku za Muzeem. Pošli bylo hodně, odhahali jsme ho na seltou hromadu. Další den ho děti spí. uč. Křišťápkovou

Jílovské noviny si většina lidí přečte a pak je vyhodí. V lepším případě do týdenního odpadu. Některé články by však neměly upadnout do zapomnění. Jsou články našich členů a příznivců daší. Tento článek patří do té druhé kategorie. Je však na takle objemný, zajímavý a z hlediska kultury důležitý, že do kroniky patří. Autor je milovník přírody a mož-přírodnosti

Znovuobjevený jílovský poklad

Ne každé městečko má takovou hudebně-historickou památku jako právě Jílové. Onou zmíněnou památkou jsem myslel „Jílovský“ kancionál, který je pečlivě strážěn v místním muzeu.

Kancionál byl vždy církevním sborníkem, podle něhož probíhal hudební dialog mezi zpěváky na kůru a lidem. (Buď pouhým poslechem nebo i pěveckou odpovědí.) Od 16. století se o hudební stránku katolického obřadu staralo bratrstvo tzv. literátů. Pokrokově

cišar Josef II. rokem 1783 zakázal jakékoli hudební spolky, proto v Jílovém pokračovali už jen jako obyčejní zpěváci. Skutečně úplný zánik tohoto obyčeje nastal rokem 1893, kdy umírá Karel Samolovský, člen rodu starozitníků. Do té doby „Jílovský“ kancionál zůstával na kůru kostela sv. Vojtěcha, než byl přemístěn do tehdy ještě mladého muzea.

Jak starý je „Jílovský“ kancionál? Máme několik poznatků, podle nichž se můžeme pokusit dopátrat o době vzniku. Asi nejvzácnějším pramenem je dopis vložený hned na začátku do vazby, a pak Paměti Jílového od významného měšťana Leopolda Čiháka. Podle něj tento kancionál vznikl od druhé poloviny 16. století. Uvědomme si ale, že staré kancionály vznikaly částečně přebíráním melodií z jiných kancionálů, jejichž cesta po Čechách trvala několik desítek let, nebo se některé písně staly „hitem“ a zpívaly se už od dob Přemyslovců, pak veškeré takové zpěvy říkálo se jim „rorátní“, též zkráceně jako roramína) jsou daleko starší. Prvním jasným historickým faktem je titulní list od městského písaře Ondřeje Phalagra Heřmanoměstského. Původní list se do 17. století nezachoval, a proto Ondřej napsal nový: „Pro čest a chválu Boží, též ku poctivosti kůru literáckému města Jílového i budoucí památku, já Ondřej P. H. Městský na místě Markéty Pardubské, manželky mně milé, tyto Roramína jsem obnoviti dal ve středu den památný svatě panny Markéty 13. Julii léta věku posledního a všech zármтку plného 1616.“

Na otázku proč zrovna on dopisoval tento list, lze jednoduše vysvětlit. Jeho zmíněná manželka byla před jejich sňatkem vdovou po jílovském evangelickém knězi Václavu Nymburském, jenž zemřel zřejmě v roce 1614. Po jejím bývalém manželovi jí zůstal kromě jiného i „Jílovský“ kancionál, a proto po dvou letech požádala svého nového muže, aby doplnil úvod ke sborníku.

Kancionál byl průběhem století už výrazně poničen, tudíž podstoupil několik zachraňování. Víme o dvou posledních: v roce 1838 ho nechal jílovský měšťan Vojtěch Samolovský nově svázat (tehdy už počtvrté), poslední opravu provedl sám jílovský taneční Karel Porter, který kancionál svázal a vsadil do pevných kožených desek, aby se z rozpadajícího svazku neztratily některé volné listy. Bohužel kvůli bezohlednosti kniharů, kteří průběhem století postupně seřizli celou knihu ze všech stran, byla zničena poslední notová osnova u prvních desítek listů. Důsledkem toho není možné zpětně dát dohromady začátek sborníku, který bude zřejmě nejstarší částí. Navíc kancionál není dopsán, jelikož neobsahuje uzavřený církevní rok: začíná Adventem a končí neúkončeným zpěvem na 4. neděli postní (na 136. listu).

Měl jsem to štěstí, že jsem našel v „Jílovském“ kancionálu výjimečnou vánoční koledu, je vložena s dalšími dvěma na lis-

tech 48-49 a je z nich nejstarší. Tato koleda se nazývá Narození Pána našeho Ježíše Krista (Nativitatis Domini nostri Jesu Christi). Nevíme sice, kdo tuto koledu vymyslel, ale víme, kdy byla písemně zapsána a kým. Byl jím už výše jmenovaný písař Ondřej P. Heřmanoměstský, který se sám pod koledu podepsal jako O. H. s datem 17. 11. roku 1616. (Určitě netušil, co tato data nás znamenat právě datum 17. listopadu...)

Nativitatis Domini nostri Jesu Christi
(Narození Pána našeho Ježíše Krista)

Allegretto = 120
Český (jílovský) kancionál (napisatel 17. 11. 1616, revize: Tomáš Svoboda)

Soprani
Alti

1) Den bo - ži ho - na - ro - ze - ní. Ve - se - ra -
2) Je - ži - štis - Krí - stus - dí - je - se - Na - ro - ze -
3) Le - ži v plen - ky o - ba - lo - ty. Le - ze -

Tenori
Bass

4) Ma - ri - a - či - sta - pí - nen - ka - tat - ja -
5) Jo - se - f a - star - ček - us - še - chu - ty - pí - ka -

se - jest nám - ny - ní. Ref: Vy - je - vi - lo - se - spa - se - ní
ta - tko - ro - mi - ly. Ref: Vy - je - vi - lo - se - spa - se - ní
ho - mi - lá - ma - tka. Ref: Vy - je - vi - lo - se - spa - se - ní
se - no - do - je - sí.

Letos tato „jílovská“ koleda slaví 390. narozeniny od svého prvotního zapsání. Mj. všimli jste si, že všechny zmíněné osoby pocházely z východních Čech: Pardubice, Heřmanův Městec, Nymburk? Bohužel právě tento dobový jílovský písař Ondřej pro nás tak hudebně prospěšný, skončil svůj život velice záhy, velmi tragicky. O necelé čtyři roky později byl v Jílovém zabit řádícími polskými vojáky, kteří se zuřivě rozutíkali po nešťastné bitvě u Bílé hory. Stalo se to dne 10. listopadu 1620.

S touto koledou jsem se setkal teprve v letošním lednu, kdy jsem díky vstřícnosti pracovníků našeho muzea měl možnost otevřít „Jílovský“ kancionál a opsat si z něj některé stránky. Po dlouhé době zazněla na minulém 10. Jílovském zpívání v podání pěveckého sboru Homunculi. Píseň Narození Pána našeho Ježíše Krista je hudebně výjimečná z několika hledisek: za prvé svou stářím a s přesným časovým určením, za druhé nebyla nejspíše dosud nikde publikována, za třetí střídají se v ní tóniny (C dur s A aolskou).

Neměl jsem dosud možnost projít všechny běžně publikované vánoční koledy, ale tolik koled několik století starých mi není – a právě s touhle jsem se dosud neseťkal. Proto si ji můžeme soukromě (možná i hrdě) nazvat jako Jílovskou koledu.

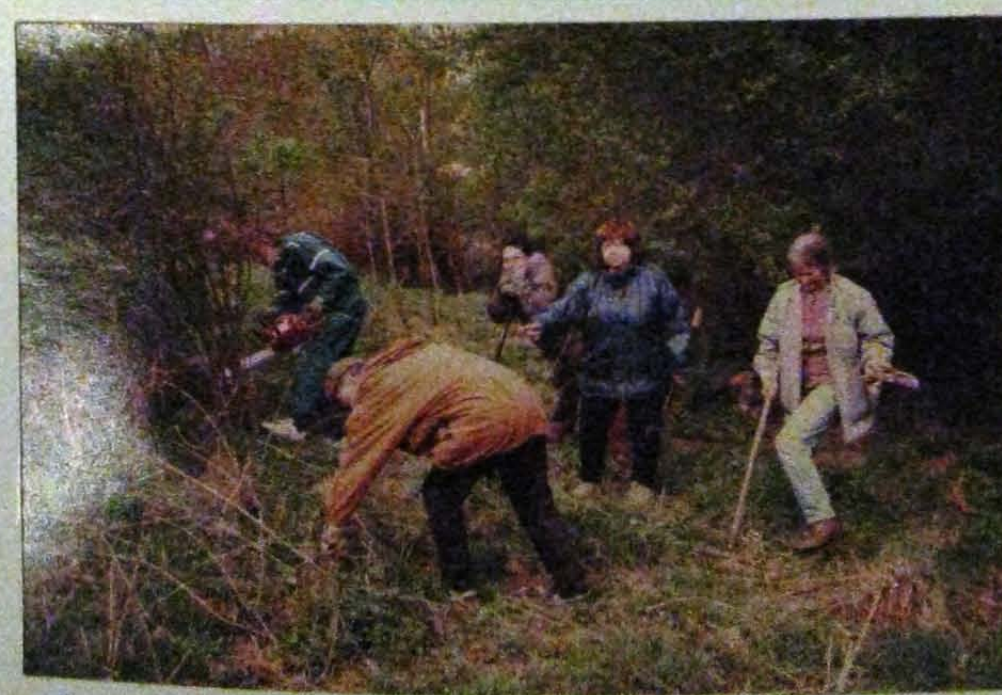
I v 21. století se mohou vynořovat nové a nové poklady, na které se zřejmě už dávno zapomnělo. Aby se vůbec celý tento kancionál neopomíjel, píše v závěru svého úvodního dopisu (psaný dne 10. listopadu 1889) Leopold Čihák. Tak tato kniha již snad více než století v Jílovém trvá a dá Bůh, že ještě mnohem déle ke chvále Boží a ku potěšení jílovského měšťanstva potrvá. Doufám, že jeho toužebné proroctví se bude vyplňovat.

Bc. Tomáš Svoboda

15. 4. proběhla akce Čista' Sázará. Děti i dospělí ryla'kli v řeky a posbírali na březích lumy odpadku. Za OS se zúčastnil y. macak. Chrátil pi' emulítorou za mornou přípravu.

Neboj se žít, i když dáš rýč pryč, tak ti brada neupadne!

18. 4. jsme čítali a prořizovali dřeviny v parku za muzeem. Bůh! bylo hodně, odhákali jsme ho na silnou kromadu. Jasně den ho děti spí. uč. Kristofhorou spálily.

Pane učitelé, jste kámbile videm jednoho rejzla!

Jílovské noviny si většina lidí přečte a pak je vyhodí. V lepším případě do týdenního odpadu. Některé články by však neměly upadnout do zapomnění. Jsou články našich členů a příznivců duše. Jsou články patřící do té druhé kategorie. Je však naléhavě objem, zapimany a z hlediska kultury důležitý. Řeč do kroniky patří. Autor je milovník přírody a má přání...

NEŽ SE GAIA OKLEPE...

Na den 22. dubna připadá Den Země. Není ve většině kalendářů, nekouká z něj totiž žádný kšeft jako z Valentyna nebo MDŽ. Netají spřízněnost s křesťanskými Velikonocemi, v jejichž časové blízkosti se nachází. Také obsahuje memento mori i naději znovuzrození.

Na počátku byl shodný pocit kosmonautů, když viděli Zemi z vesmíru. Připomínala jim živou bytost žijící v symbióze s organismy na svém povrchu, atmosférou a sluneční energií. Tento pocit korespondoval se závěry vědců, že rovnovážný stav fyzikálních a chemických parametrů, umožňující život na Zemi, je vlastně velmi nepravděpodobný. Někteří své úvahy rozvíjeli dál a pro pojem živé Země použili z antické mytologie jméno řecké bohyně Země Gaia. Jestliže některý biologický druh místo symbiózy začne žít jako parazit ohrožující ostatní druhy, Gaia se ho zbaví, jako se pes oklepaním zbavuje přemnožených blech.

Mnohého napadnou v této souvislosti populární dinosauři. Jenže ti se objevili před 250 miliony let a zmizeli před 50 miliony, byli tedy na Zemi skoro 10 000 krát déle než člověk! Asi tedy nebyli takovým omylem, za jaký je obvykle považujeme. A jak to bylo dál? Podle výzkumu zkamenělin mizel jeden biologický druh jednou za 1 000 let. V historické době se tento čas stále zkracuje, dnes mizí v průměru jeden druh denně.

Paradigma neustálého růstu prosperity vypadalo neškodně, dokud člověk disponoval omezenými prostředky. S technickým pokrokem se stále zřetelněji jeví jako smrtelně nebezpečí. Jedná se o nelineární procesy, některé důsledky se projeví během pár let, jiné za několik desetiletí nebo století. Příkladem poměrně rychlé odezvy je úplně trvale zhroucení populace atlantické tresky následkem zdokonalení techniky rybolovu po roce 1960 při vládě „neviditelné ruky trhu“. Pomaleji se projeví konečně fatální důsledky globálního oteplování v důsledku civilizačních emisí skleníkových plynů. Tak pomalu, že až je vezmou na vědomí dnešní popírači, nebude už v lidských silách agonii zabránit. Pokud by v té době měl někdo myšlenky na básnické příměry, řekl by, že Gaia okleпává parazity.

Je to spíš moje vira než racionální přesvědčení, že dosud není pozdě. Potká-li se ekologická etika s křesťanskou, na níž vznikla evropská kultura, a s kritickou vědou, která z evropské kultury vyrostla, je šance přestat na Zemi parazitovat. V praxi to ovšem znamená takové ty protivné věci, jako jako dobrovolná skromnost, minimalizace spotřeby i odpadu, obnovitelné zdroje, energeticky pasivní domy, úsporné vozy s kombinovaným pohonem, preference kolejové dopravy, lokální trhy, informační dálnice místo betonových, renesance rodiny, rovnováha práv a povinností.

V opačném případě podle vědeckých prognóz nový druh, který na zemi dosáhne inteligentního stadia, po nás jako památku nenajde Michelangelovy sochy, Beethovenovy symfonie nebo Shakespearovy sonety, ale - polychlorované biferyly.

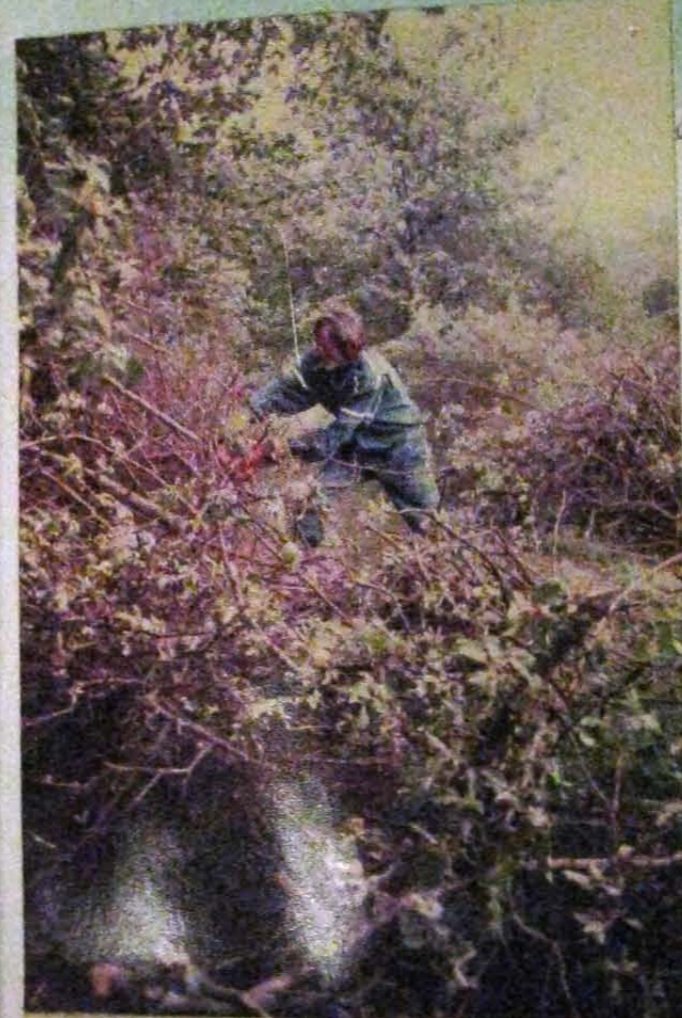
Otakar ŠMÍD

20.4. - Den Země
Ing. Šmíd na kole
lema čluněk v JN
Si' si. Křišťálek
o děti upříváda
na náměstí anketu
mezi chodci a řidiči
na temer recyklovat
odpadů.

29.4. jsem pokračoval
v práci na cestě
z Rakovčic nad
v Borčtu ke škole
sr. Josefa. Loučáky
byly dokončeny
hrubi opravy
kapličky v Borčtu.
Práce se zdařila

Květen

Jakýsi vandal medrym spře-
jem přemáral kapličku
na sv. Anně. 6.5. členové OS
kapličku očistili a P. Prosky
o tom napsal do JN.

4.5. nad Vělním Hrádkem
spřužrdnili členové OS cestu,
kterou předtím zataramila
spadla tráva.

V ten samý den a jistě
následující, opravovali
členové OS polámané a

opravené kůly
u stromovadla
za Brčtí školou.
Kmeny stromů
na místě nebyly
překazeny. Jáci
jsou to lidé, kteří
nicí to, co jiní i
pro mě udělali.

PŘI JEDNÁNÍCH O D3 JE PRIORITOU ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Na žádost zástupce „Krajiny 2000“ Pavla Hrabce, který už jedenáct let patří k jílovským „protidálničním aktivistům“, uspořádal starosta města ve zdejších kulturním centru 21. 3. 1. r. informační schůzku s pracovníkem Ředitelství silnic a dálnic Ing. Martinem Höllerem. Přítomen byl rovněž Ing. Libor Brožek, ředitel Atelieru silnic a dálnic firmy Pragueprojekt, rovněž kompetentní zodpovídal konkrétní dotazy k přípravě projektu D3.

Necelé dvě desítky zájemců z řad veřejnosti a ze zdejších občanských sdružení včetně zástupců radnice zhlédly prezentaci, na níž odborníci znovu zrekapitulovali stav příprav na výstavbu dálnice, jež se týká zdejšího regionu. Takže se opět hovořilo o schválené variantě ZZ a jejich třech subvariantách, které bude po-

suzovat Ministerstvo životního prostředí a vybírat na základě procesu EIA (Environmental Impact Assessment), jenž podléhá přísným kritériím týkajících se vlivů stavby, činnosti a technologií na životní prostředí. K subjektům vázaným k aktivitám EIA patří kromě dotčených orgánů státní správy rovněž příslušné obce a občanské iniciativy, což vytváří prostor pro oficiální prezentaci požadavků a dalšího veřejného dialogu kolem dálnice.

V diskusi se hovořilo především o dílčích trasách v jílovském katastru, nechyběly samozřejmě obavy z toho, že stavbou i provozem na dálnici utrpí zdejší příroda. Zazněl také hlas geologa a znalce jílovského údolního revíru, zdejšího občana RNDr. Petra Morávky. Ten mimo jiné připomněl, že Jílovsko je oblast chráněná

údolním zákonem, a upozornil na nutnost ochranné zóny vzhledem k poddolované krajině. Podle informací přítomných odborníků je v tomto smyslu projekt dálnice D3 zadán k posouzení nezávislým expertům z Vysoké školy báňské v Ostravě. V závěru schůzky připomněl Martin Höller, že účelem tohoto setkání bylo rozšířit informovanost občanů o dálnici jako veřejně prospěšné stavbě i povědomí o tom, že stále existuje prostor pro případná jednání občanských sdružení z dotčených měst a obcí. Ze schůzky vyplynulo, že všem společně by mělo jít o to, aby byla připravena varianta D3 důkladně projednaná, propracovaná a co nejšetmější k přírodě. Samozřejmě musí být také přínosem pro naše město, pro obyvatele i pro motousty.

Jana LINHARTOVÁ

Tuhle oláček si přebírá
 i Jiřík Macák. Hroch,
 kdo to udělal, co mu
 to přineslo, že směl
 jít na chvíli
 vyplnit svoji
 povinnost ....

Tro lidi tuje spadlou křižku a tím udržuje cestu nad Vě. Hroch.

Cesta, vedoucí
 od Vělného Hrochu
 k rybníčku, ko-
 lem dvou kři-
 žů, je už zase
 průjezdná a
 uklizena. Dívko
 ještě poslouží,
 v zimě zabývá.

Dne 13.5. pokračovali členové OS ve zpevnování
 moderní cesty, vedoucí mezi nádražím a sto-
 low m. Jonfa. Čelní křižka již byla
 této cesty rysové ocenili. Je to rozhodně
 lepší alternativa k cestě po silnici.

Dne 23.5. členové OS prošli kolem
 kolem kaple sv. Václava. Uklidili
 okolí a řadili křesly, která se moc
 pěkně po přísaceni ujímaly a mají krásný vzhled.

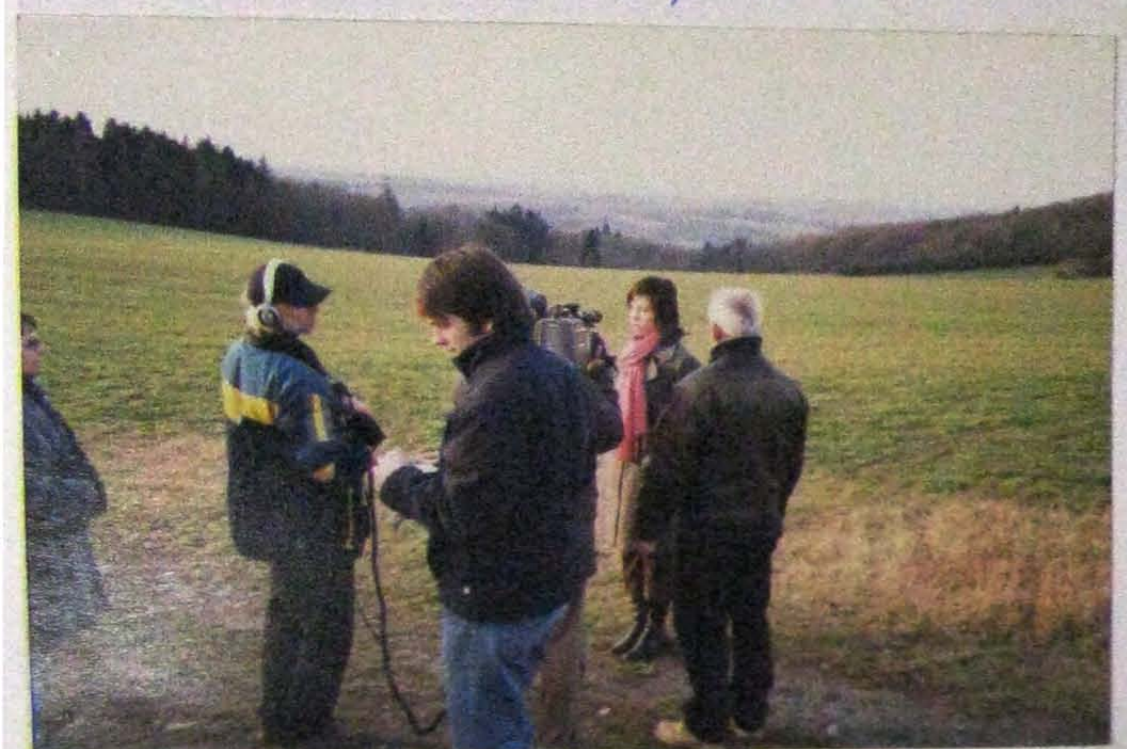
Vážení přátelé!
 Dovolují si Vás upozornit na "Den 3 ve Václavících" věnovaný malebné krajině Posázaví, která je ohrožena plánovanou dálnicí
 D3. Jeho součástí je cyklojízda o Pohár starosty Václavic. Informace získáte na <http://szaoc.sweb.cz>. Zde si též můžete
 stáhnout řídicí průkaz D3, do něhož budete při cyklojízdě dostávat razítka. Nejsevernější startovní a kontrolní místo je v
 Jílovém u Prahy ve Svatováclavských Lázních (z náměstí branou v radnici asi 1km u rozcestí na Luka p/M). Start individuální
 mezi 14. a 16. hodinou. Před startem můžete v Jílovém navštívit tentýž den po 10. hodině v muzeu "Zálesáckou hernu" k 100
 výročí narození Jaroslava Foglara a v rámci "Jílovského zpívání" si v 13.30 v Kulturním centru poslechnout dětské sbory.
 Pokud by se opět někdo touto informací cítil obtěžován jako mým včerejším upozorněním na dnešní pořad "Nedej
 se" (mimořádně skvělý!), necht' se nadále nerušeně věnuje neotřelým ryze zeleným tématům radarů a islámu.
 Zdraví Otakar Šmíd.

Při fotografiích a malacích "Nedej se" pro ČT2.

Hojíme v ose dálnice D3, v pozadí Skalka...

.... za námi osada Kamenná Brána....

Červen

Výlet.

Dne 9.6. se členové OS zúčastnili 7. putování "Přes hory, dolů a stoly III" - do klatovsku Roudný. Výlet pořádalo jilovské muzeum. Klatovské Roudné se nachází v blízkosti města Káskem. O tomto rajmáre'm výletě, kde jsme se hodně dovedli a videli krásnou krajinu pod Blanskem, napsal článok do JN P. Boraký.

Na jednom z výletů "Přes hory, dolů a stoly", vedeme JN Mordkem

Pohár starosty Václavic

sobota 2. června 2007 14:00-16:00

Smyslem cyklojízdy o Pohár starosty Václavic je v první řadě poznání nádherné krajiny na trase plánované dálnice D3, teprve v druhé řadě jde o rychlost – odpovídají následující pravidla:

Pohár starosty Václavic získá cyklista, který v sobotu 2. 6. 2007 mezi 14:00 a 16:30. Bude-li mít stejný počet razítek více cyklistů, vyhrává ten, kdo bude první.

Razítka budou pořadatelé udělovat na těchto místech:

1. Jilové – Svatováclavské lázně
2. Hostěradice – před hospodou U Brožků
3. Lešany – před obchodem
4. Tisem – na návsi před obecním úřadem
5. Maršovice – před hospodou U Ladiče, zde Jižní prémie - 2 razítka!

Razítka se dávají do "D3 řidičského průkazu", který je možné stáhnout z <http://szaoc.web.cz>, v den jízdy pak budou D3 řidičáky k dispozici také v Václavicích na fotbalovém hřišti a od 14:00 i na všech stanovištích s razítkem. Na každém cyklistovi je, jakou zvolí taktiku, zda pojedou z jihu či severu a podobně.

V Maršovicích (nejjižnější stanoviště) získá každý účastník 2 razítka, na ostatních místech jedno. Maximálně je tedy možné získat 6 razítek.

Cíl je ve Václavicích na fotbalovém hřišti. Tam pak Den 3 pokračuje dle programu.

Každý účastník s alespoň dvěma razítky získá účastnický diplom a také dobrého pro doplnění sil po náročné cestě.

Všichni cyklisté se akce účastní na vlastní nebezpečí. Pokud pojedou po silnici, samozřejmě běžnými účastníky silničního provozu, a musí tedy dodržovat pravidla silničního provozu. Prosíme všechny, aby byli opravdu opatrní a používali cyklistické helmy.

Přejeme šťastnou cestu a těšíme se odpoledne ve Václavicích!

*Dne 11.6. jsme prováděli údržbové práce na dálnice úseku motorické cesty od nádraží ke škole sv. Josefa.
Brzy nato proběhla pravidelná měsíční porada členů LS a další činnosti. Bylo to dne 12.6. a pokračuje v muzeu.*

Novinky z nejzazšího Podblanicka
Léta jsem řešil problém, zda-li je Jilovsko součástí Podblanicka, či nic. Spíš mě přišlo, že nic. Slyšel jsem totiž definici jistého podblanického klasika, který pravil, že Podblanicko je ta část světa, ze které je vidět Blaník. A teď si představte, že jsem najednou ze své domoviny Blaník uviděl! Chtěl jsem zvolat heuréka!!!, ale správně jsem si to odpustil, protože jsem zrovna stál na rozhledně na vrcholu Pepře (448 m), nejvyššího kopce v katastru města Jílového, provrtaného nespočetněkrát v rámci tisícileté historie dolování zlata na Jílovsku. Ta rozhledna ale oficiálně nebyla otevřená, takže vlastně byla zavřená. Jenže když je někde nová rozhledna a oficiální místa mají s otevřením dost času, zvidaví lidé neodolají a otevrou si ji sami. Mám pochopení pro obě strany. Úředníci mohou celkem vesele přešlapovat na místě, protože jsou za to placeni většinou stejně, jako když věci vyřizují ihned. Titíž úředníci však ve svém volnu nemají času nazbyt, protože po práci jsou normální lidé v západním uspěchaném světě. Stojí tu rozhledna, bylo by hříchem ji nenavštívit. Někdo přestřihnul kus ostnatého drátu a než se úředníci vzpamatují, prohlédnou si vyhlídku desítky jejich bratří. A z té rozhledny je krásně vidět Blaník. Ale aby se někdo netěšil, že najde rozhlednu jak na Blaníku, takové dnes již nikdo neumí. Je to vyhlídková plošina v polovině nepříliš hezké telekomunikační kovové věže. Když jsem ten objev sděloval krajině milovným známým, všichni skoro žasli. Jen jeden nežasl a svým sdělením mě trochu utřel. Z jistého místa kopce Pepře znal výhled na Blaník vždycky i bez rozhledny. Inu je to místní rodák, náplava bude do smrti náplavou. Rodákem se dodatečně nikdo nestane.

Tak to jsou první dvě zprávy: Jilové je řádnou součástí Podblanicka a na kopci nad městem je nová rozhledna, která je otevřená i ve stadiu zavřenosti. Než se článek dostane do tisku, bude nejspíš otevřená regulérně (anebo zadržovaná důkladněji). Další zprávy nejsou již tak veselé. Jako v řadě obcí ČR, máme po podzimních volbách vyměněné vedení. Hlavní změna je asi ta, že minulé zastupitelé byli většinou proti vedení dálnice D3 katastrem města, ti noví se na to těší. Mají rádi beton a hesla o rozvoji, pokroku, však to všichni znáte. Trapné je, že většina z nich se nikdy neprošla přímo po trase plánované dálnice, protože ta vede zachovalou přírodní krajinou, často bez cest a kdo by tudy přece chodil! Zkrátka místa jak stvořená pro dálnici. Rovněž most přes kaňon Sázy v Lukách pod Medníkem tonoucí v okolní zeleni, tak, jak ho vykouzli počítačový grafik, nadchne každého technokrata. Nikdo mu nevysvětlí, že tak může vypadat most padesát let po ukončení stavby, pokud tu místo stromů nevyrostou plechové hangáry logistických center a podobných vymožeností. Pravdivé by bylo vedle této sci-fi vize mostu, uveřejnit třeba vizi krajiny v době mnohaleté stavby a množství vytěženého vápence v Českém krasu, či jiném malebném místě Čech. Ale to by byl jiný žánr, nejspíše horor. Zkrátka lidskou blbost nezastavíš. Musí dojet sama sebou, protože je blbost. Ale nějaký čas to trvá a bolí to všechny, ty moudřejší víc. Zatímco se Římský klub* již před mnoha léty zabýval otázkou, jak se budou likvidovat tělesa dálnic, až jejich věk pomine, my máme starosti, jak nacpat co nejvíce betonu do krajiny, aby po nás přece něco zbylo! Politici znají prognózy jen na čtyři roky dopředu, dál je to netrání. A tak od věků platí, že svět není dobrý, ani zlý, je právě takový jaký zrovna je, jací jsme my všichni. A jediné co se dá změnit, jsme každý sám. Tak do toho, i když se nechce. Nadávat na druhé je jednodušší.

Ale abychom neskončili trudnomyslně: Naplánujte si výlet na rozhlednu na Pepři, ať si prohlédnete svět kolem ještě bez dálnice. Odtud je jen skok ke škole sv. Josefa ve Studeném a dál třeba nově vyznačenou vrstevnicovou pěšinou s výhledem na kaňon Sázy (žluté místní značení) na nádraží. Ta cestička je dílem místního okrašlovacího spolku, jehož oficiálním pozdravem končím. Ten pozdrav má několik neoficiálních verzí, jak zrovna je oficiální zástupce spolku naladěný. Např.:

Mějte se hezky, okrašlujte!

okrašlujte se!

okrašlujte se - holky!

okrašlujte holky - kluci!

P.S. Z pozdravů je patrné, že autor mírně nadřuzuje ženám. To proto, že všechny mají raději okrašlování a vyhlídky, než michání betonu.

Ivo Nevečeřal

Blaník je nejvyšší bod Podblanicka, nejvyšší bod byl u obce Jilové.

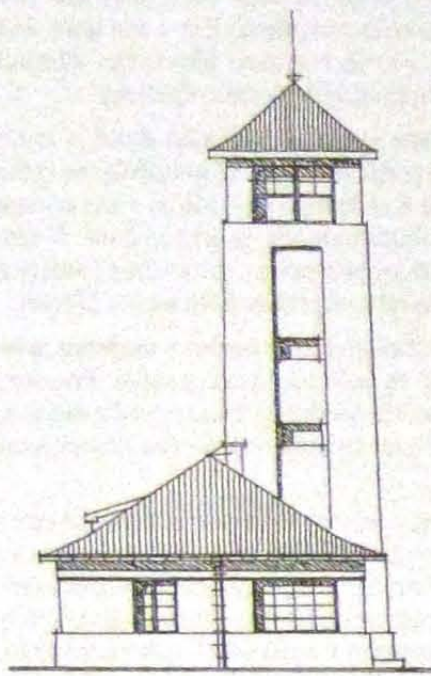
Krátce z města a našeho regionu

OSMDESÁTILETÝ SEN

Psal se rok 1927, kdy místopředseda Spolku rodáků a přátel Jílového Ing. Troníček vypracoval podobu rozhledny na návrh spolku. Měla být 21 metrů vysoká, podlaha vyhlídky ve výši 15 metrů. Ze tří stran měly k věži přiléhat místnosti s terasou pro strážce a turisty. Stavba měla být z kamene. Návrh byl zveřejněn a stala se za pomoci dobrých lidí a silnějších turistických organizací bude rozhledna vybudována. (Nepsalo se tehdy, kde). Věřilo se však, že přinese prospěch celému okolí. Leč nestalo se tak.

Před několika lety přišel OSKAR MOBIL, a.s. se žádostí o možnost vybudování víceúčelové Základnové stanice 12 091 E s nadmořskou výškou 449 metrů. Radnice podmínila souhlas, bude-li součástí stavby vyhlídkový prostor. (Tehdejší místostarosta Ing. Musil a pracovníci stavebního odboru strávili kolem akce hodně času, naštěstí nikoliv zbytečně.)

V neděli 27. listopadu 2006 dodavatelská firma GES z Plzně namontovalo poslední díl. Vrchol rozhledny měří 30,673 metrů, pod ním se nacházejí antény. Vyhlídková plošina je umístěna ve výši 18,021 metrů. Vrch Pepř se tedy zvýšil na víc než 479 nadmořských metrů.

Návrh Ing. F. Troníčka

K splnění téměř osmdesátiletého snu zbývá provedení kolaudace stavby. K rozhledně místo turistického zázemí patří dva kontejnery nejen VODAFONE Czech republic, a.s. (dříve OSKAR MOBIL).

(Troníčkův náčrt rozhledny, který byl zveřejněn v r. 1927 na str. 3 v Jílovském kraji, mi poskytl před lety I. Nevečeřel. Děkuji.)

Jaromír Košťák

* * *

Recyklace PET lahví v Jílovém

Vzpomínáte? Před pár léty se po krajině povalovaly trosky železných strojů a zařízení, jichž se lidé takto zbavili, když už je nepotřebovali. Ale jen povyskočila na mezinárodních burzách cena železného šrotu, už se rozjeli po krajině různí šikulkové s vlekem za autem, a všechno železné z přírody zmizelo (někdy i to, co tam mělo zůstat). Dnes krajinu hyzdí stále více plastového odpadu, hlavně PET lahví. Bude se opakovat zázrak s železným šrotem? K tomu jsou nutné dvě podmínky: Výrazný vzestup ceny primární suroviny, tedy ropy (a ten nastane dřív, než bychom si přáli), a dokonalá technologie recyklace PET lahví. Ukázkou takové technologie máme přímo v Jílovém.

Nad Svatováclavskými lázněmi se nachází provozovna společnosti Plastic Technologies, jejímž výrobním programem je recyklace PET lahví. Od podobných technologií, které vyrábějí průmyslová vlákna nebo střešní krytiny, se liší tím, že výsledným produktem je granulát vhodný k opětovné výrobě PET lahví. Plastic Technologies je ruská společnost s ústředím ve Vídni a pobočkami v řadě států Evropy.

Počátek technologického procesu, to je třídění, mytí a drcení PET lahví probíhá v pobočce umístěné v areálu Spolany Neratovic. Důvodem, proč není celý technologický proces v Jílovém, je zejména nedostatečně dimenzovaný přívod vody pro zdejší

provozovnu. Technologický proces v Jílovém začíná kontinuální dopravou drcených lahví do reaktoru, kde na tuto surovinu působí při teplotě 150 °C modifikátor, jehož složení je předemtem patentu Plastic Technologies. Dále surovina postupuje do extruderu, kde je zahřáta na 270 °C a do centrifugy. Z ní pak vychází granulát, který slouží k výrobě nových PET lahví. Zpracovává se používá 70 % granulátu vzniklého recyklací a 30 % granulátu nového, zejména kvůli dodržení požadovaného barevného odstínu PET lahví.

Technologická linka je výrobkem německé firmy BSG. Za hodinu je schopna zpracovat 850 kg suroviny. Pracuje kontinuálně a automaticky, obsluha doplňuje vstupní zásobník, sleduje chod a provádí údržbu. Provoz je čistý a nehluký, neprodukuje nežádoucí exhalace. Jedná se tedy o typ technologie nenarušující přírodní prostředí Dolního Posázaví. Pokud by se zde v budoucnosti soustředila celá technologie, včetně vstupní fáze a zpracovávání použité PET lahve ze zdejšího regionu, znamenalo by to nákladní dopravu a výroba by byla ještě ekologičtější.

Zatím sbírají odpadky po ostatních v krajině jenom ti, kteří vědí, že ušlechtilí tvorové mohou vyrůstat jen v ušlechtilém prostředí. Po opadání listů je plastový odpad lépe vidět. Přidáte se?

Dnešní rozhledna

Červenec

Den 7.7. jsme uklidili kapli ve Svatováclavských lázních, protože následující den se tam konalo kulturní vystoupení.

Den 8.7. v 17. hod vystoupil v kapli sv. Václava mladý student Přírodovědecké fakulty UK a přednesl své vlastně verše. Narodil se v bývalé Jugoslávii. Jeho verše přelamovala do češtiny obdivuhodným způsobem paní Janka Delerová, sama spisovatelka, básnířka, malířka, ilustrátorka, restaurátorka - zkrátka,

Kulturní centrum Jílové u Prahy
ve spolupráci s Okrašlovacím spolkem
zve na

PODVEČERNÍ SETKÁNÍ
V KAPLI SV. VÁCLAVA

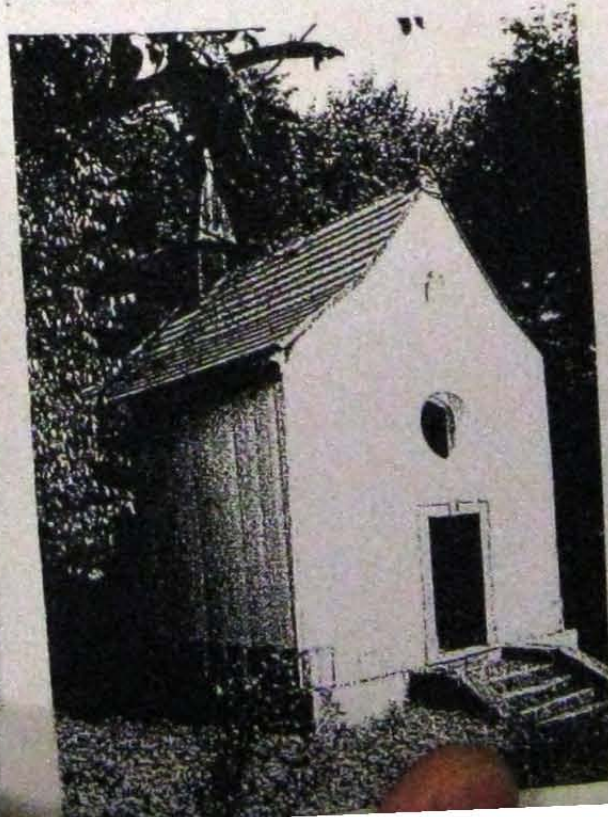
Svaji Osobní lyriku přednáší

MARKO MILANOVIČ

kytarový doprovod
Helena PŮLPÁNOVÁ

Narodil se v bývalé Jugoslávii, v současné době studuje Přírodovědeckou fakultu UK a v Praze žije dva roky. Marko Milanovič připravuje večery poezie a koncerty v Praze, jeho poezii přednáší řada kvalitních herců - Jan Přečičil, Dana Batulková, Dalimil Klapka, Jana Drbohlavová a další.

V NEDĚLI 8. července v 17 hodin
vstupné 50,- Kč

obdivuhodná žena. Verše Marka Milanoviče byly jeho osobní zprávy o životě; láskách a tragických lidech, říjících uprostřed válečného běsnění. Měly v sobě úžasnou autenticitu a malýkrost, danou silou prožitku a schopnosti reflexe. Ulypením postavené vnímavosti.

Dne 13.7. zemřel významný hudební skladatel, český občan města Jilovského, pan Zdeněk Lukáš. Odešel ve věku nedozrálých 79 let. Byl řádem profesora Katedry, působil v Plzni v roklase, kde založil soubor Česká píseň. Byl členem skupiny Quattro. Napsal mnoho skladeb, většina z nich pro písečné story. Jeho díla se hrají po celém světě. Jeho poslední dílo, které zkomponoval v tomto roce, věnoval svým občanům města Jilovského a jmenuje se Šlojiv.

Desátá žena doručila píseň.

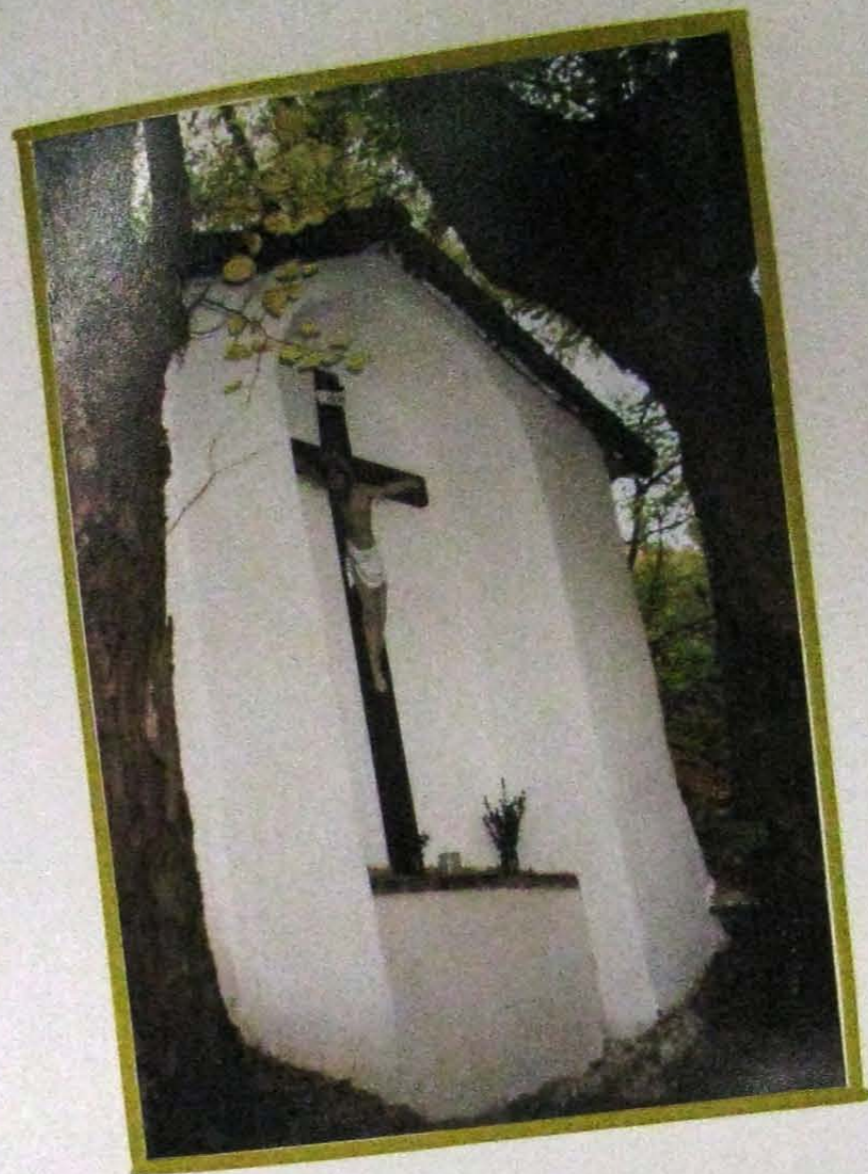
Ja křídlem uboučeni den a jho pro domovníchům přeškrve usadám

K mému profetovánímu obelá a jho věstřem Jilovský (a dery i jho

ode jakžto čestněm občanu města) píseň jho v dery

Šlojiv

Šlojiv

28.7. členové OS navštívili kapličku pod mádru tím. Tím bylo téměř dovršeno dílo.

Šlojiv je spravená. Kříž je renovovaný a v pořádku na svém místě. Bílá kaplička sáti čistota jako moza. Je moc krásná a objeti dřev starých lip. Vzpomente si, jak vypadala před začátkem oprav. Jak byla omšela, šedá. Omítka opadala, dřevka deravá, černá. Jly kříž, rospada'rajiv se schody. Je to velká radost vidět ji teď. Potem každého, kdo ide k.

MAPOVÁNÍ MYSLI

Příští setkání:

Datum konání: 21.7.2007

Místo konání: Jilové u Prahy, kaple ve Svatováclavských Lázních
(na západním okraji města)

Čas: 14:00

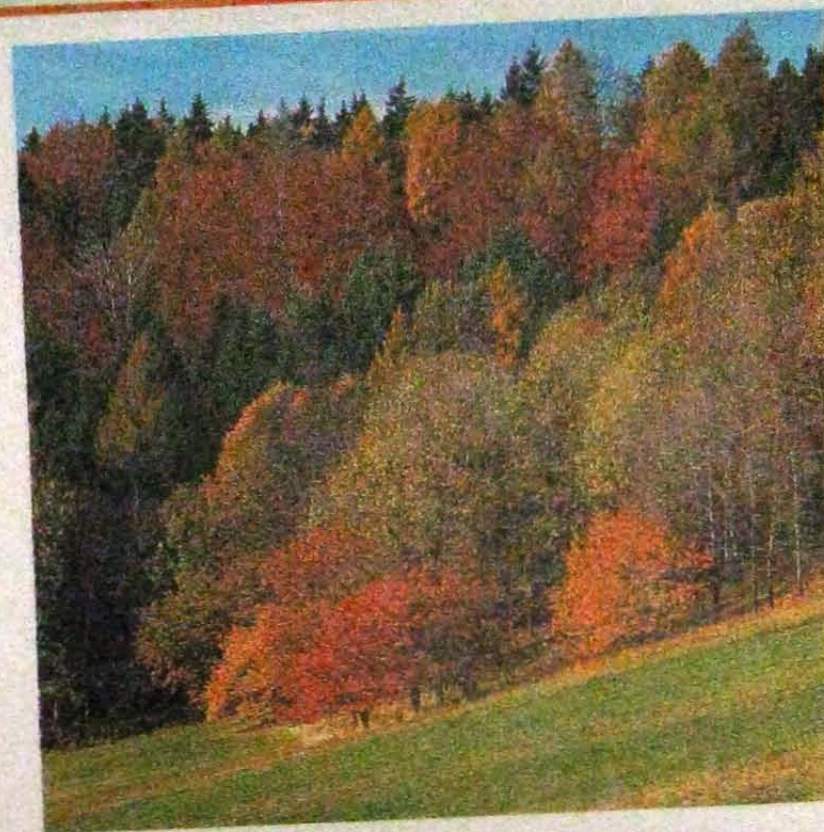
Pro případné zajemce je zde i možnost přespání, v tomto případě kontaktujte Ivo Nevečeřala na tel: 732 884 640

Účastníci této akce přispěli našemu spolku částkou 1540,- Kč. Oné krásné soboty tu bylo 55 převážně mladých lidí. Slunce, boží symbol, zářilo, protože ti lidé se zde sešli kvůli Němu. Bez dogmat, bez pověr, bez náboženství, s jasnou myslí a srdcem - nástroji k vlastní zkušenosti jediného Božství. Jak to „udělat“, jak žít „správný“ život, o tom byla řeč i ticho od dvou do šesti hodin. Kaple se usmívala. Tak hezky jí dlouho nebylo.

Lipen

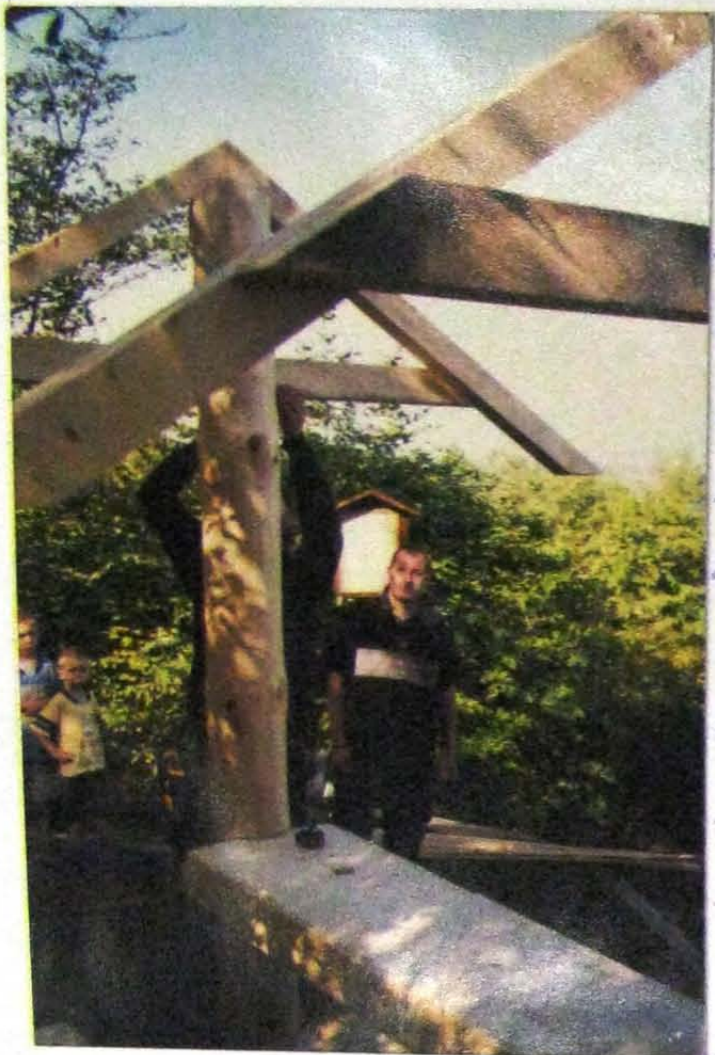
Léto prochází, začíná
doba sklizně a mlu-
ví se dromy se začínají
přetavovat. A to
je právě příhodná
doba k Auristice,
protože příroda
hýří barvami.
Nový altán na
Skalce, jehož dar-
ba jsme zdokumento-
vali, se k vyložu.

Co Vavřinec (10. 8.) s Bartolomějem (24. 8.) slíbí, musí ještě svatý Matouš (21. 9.) potvrdit. Řčení docela připomíná anabázi běžného občana, když je nucen utkat se s mocí byrokracie. Jinak ale výstižně říká, že dosáhnout vyváženosti ve vzájemně provázaných podmínkách, které by mohly vést ke stálosti v počasí, není věcí jednoho či několika dnů. Nebo-li jak známo, vše se vším souvisí. Jednání lidí nevyjímaje.

Foto Ludvík Hauser

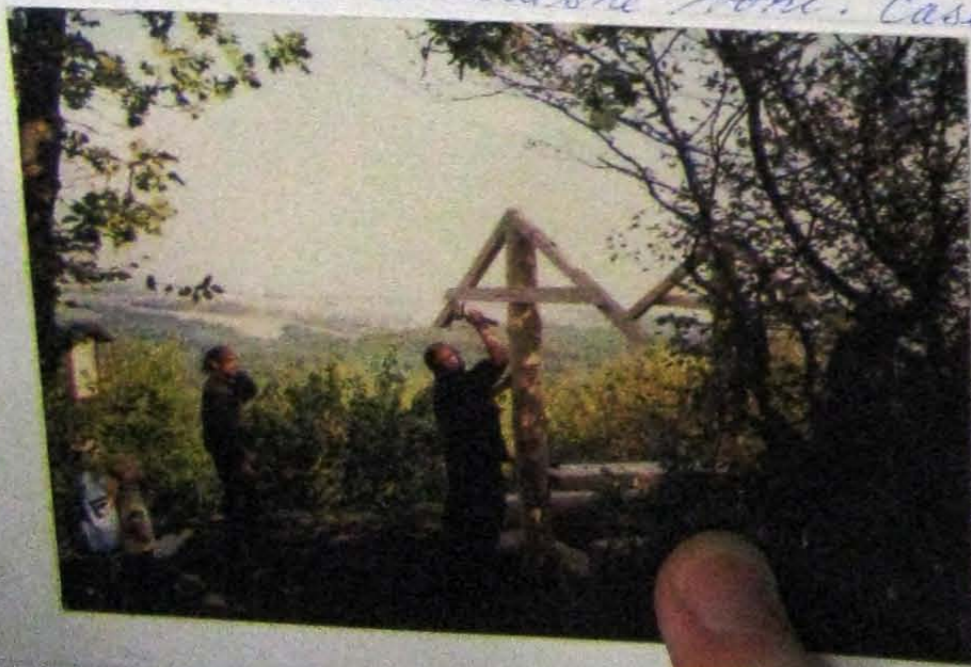
Navštivte SKALKU, posedte v novém altánu
a za hezkého počasí uvidíte polovinu Čech!

Jednoduchý, ale velice
pečlivý altán z masiv-
ního dřeva jsme popravě
viděli u stoly v Halířích.
Překli jsme si, že proona-
kovaný by byl pěkný
na vyhlídce na Skalku.
Zjistili jsme výrobce a
altánek objednali.
Teď dochází ke jeho
startě. Ještě předtím
bylo nutné vysekát
do skály otvory
na kovové části na

ukotvení altánu a urovnat kamenný
povrch. Práce sta montérům pěkně od ruky
a za pár hodin byl altán hotový.

Na střeše je kanadský šindel, dřevo
je masivní a krásně voní. Časem uvidíme,

jestli bude
potřebovat
nějakou
poruchovou
úpravu.

Je každý
moe krá-
ná vyhlíd-
ka

Okrašlovací spolek v Jilovém u Prahy Masarykovo náměstí 16 25401 Jilové u Prahy

OBJEDNÁVKA

Vážený pane Petržilkou, objednáme u Vás, na základě předběžných jednání
Mgr. Košťákové a Ing. Šmída s Vámi, zhotovení a sestavení přírodního altánu
podobného typu, jako na Kněží hoře, v Halířích nebo u Vlčích jam.

Termín dokončení: polovina září 2007.

Místo instalace: vrch Skalka u Jilového

Okrašlovací spolek poskytne při instalaci veškerou potřebnou součinnost.

S pozdravem

Mgr. Ivo Nevečeřal
Předseda Okrašlovacího spolku
Tel. 732 884 640

Faxem na č. 241 952 007
(mobil 602 231 843)

Dne 28. 8. 2007 proběhlo na Ministerstvu životního prostředí řízení ohledně dálnice D3. Projednávala se EIA. D3 by měla být změněna životně prostředí.

Bursík odmítl D3 přes Posázaví

Praha / Zásadní zlom nastal v trasování některých sporných dopravních staveb. **Vláda schválila jejich opětovné přezkoumání a zhodnocení z ekonomických a ekologických důvodů.**

Například varianta dálnice D3 do jižních Čech přes Dolní Posázaví, kterou Ředitelství silnic a dálnic prosazuje přes tvrdé protesty obcí i ekologů, dostane **vážnou konkurenci**. Ministr životního prostředí Martin Bursík totiž prosadil harmonogram výstavby silnic a dálnic variantní posouzení tří dopravních staveb mezi nimiž je i tato dálnice. Dalšími jsou R55 na hranice s Rakouskem a severozápadní segment okruhu R1 přes Suchdol.

Spojení Prahy a jihu Čech potřebujeme, ale my máme vážný problém s koncem, který protíná Dolní Posázaví. To je oblast, která je přírodně i rekreačně nesmírně cenná," řekl Bursík na tiskové konferenci vlády.

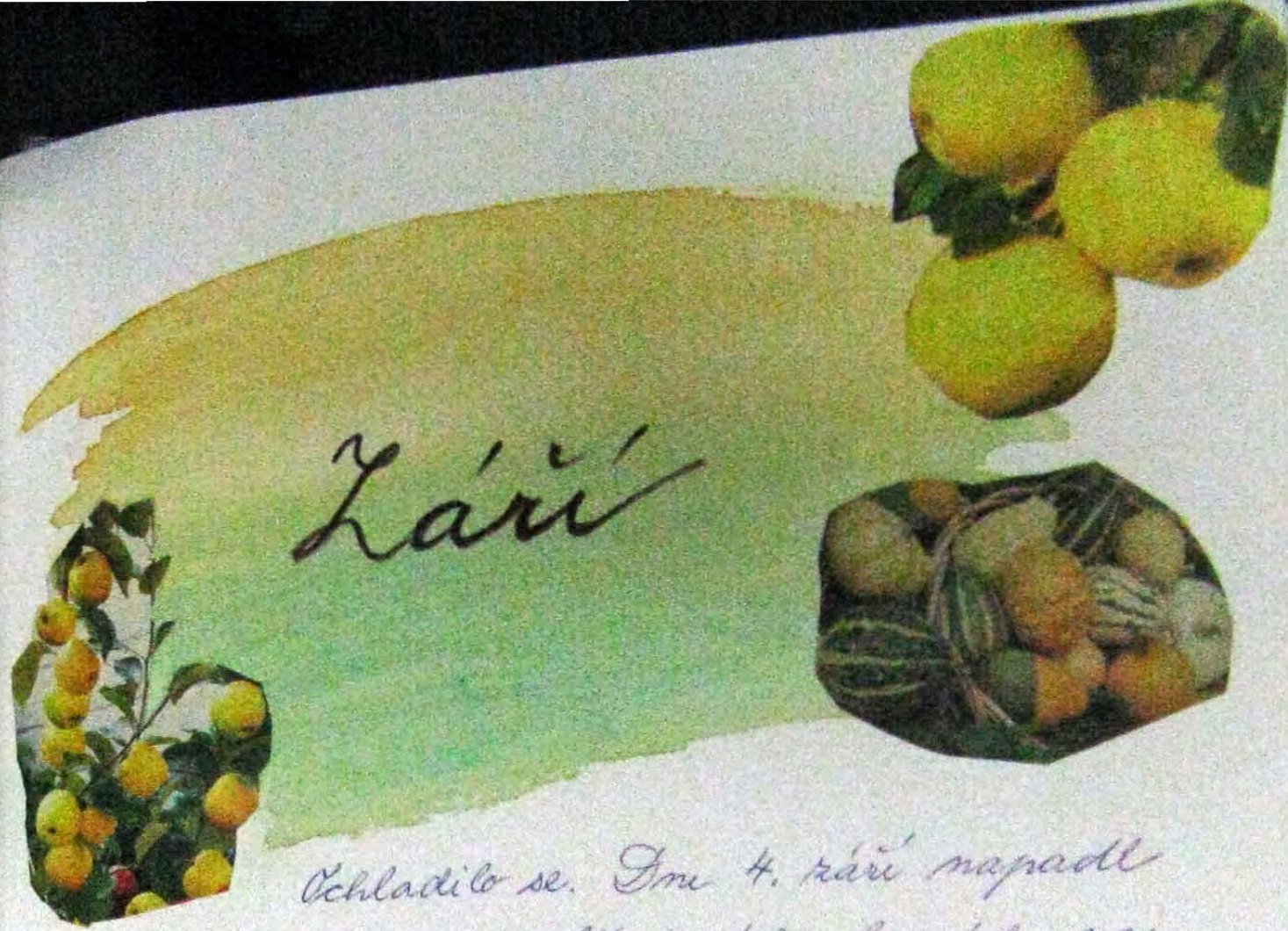
Museli jsme vzít v úvahu opakované připomínky zelených a zařadit je do harmonogramu na nějaké změny," vysvětlil premiér Mirek Topolánek.

Zasedání vlády předcházela ranní schůzka ministra dopravy Aleše Řebíčka a ministra životního prostředí Martina Bursíka, kteří se dohodli, že nechají některé trasy variantně posoudit.

V případě trasy do jižních Čech jde o zásadní zvrát. Až doposud se Ředitelství silnic a dálnic jakékoliv alternativní trase bránilo. Na sklonku minulého roku schválilo zastupitelstvo Středočeského kraje Vyšší územní plán i s diskutabilní trasou. Zdálo se, že už nic nemůže stavbu D3 zastavit.

Pořád jsme doufali, že se podaří prosadit zkapacitnění staré benešovské dálnice R4 do Písku, čímž by se dopravní problém jihočeského regionu vyřešil, ale cítili jsme stále větší tlak neslyšet na tyto argumenty," řekl Otakar Šmíd z občanského sdružení Krajina 2000.

Nyní je debata o silničním spojení Prahy a Českých Budějovic vrácena na bodu nula s vidinou skutečného posouzení ekonomických a environmentálních hledisek.

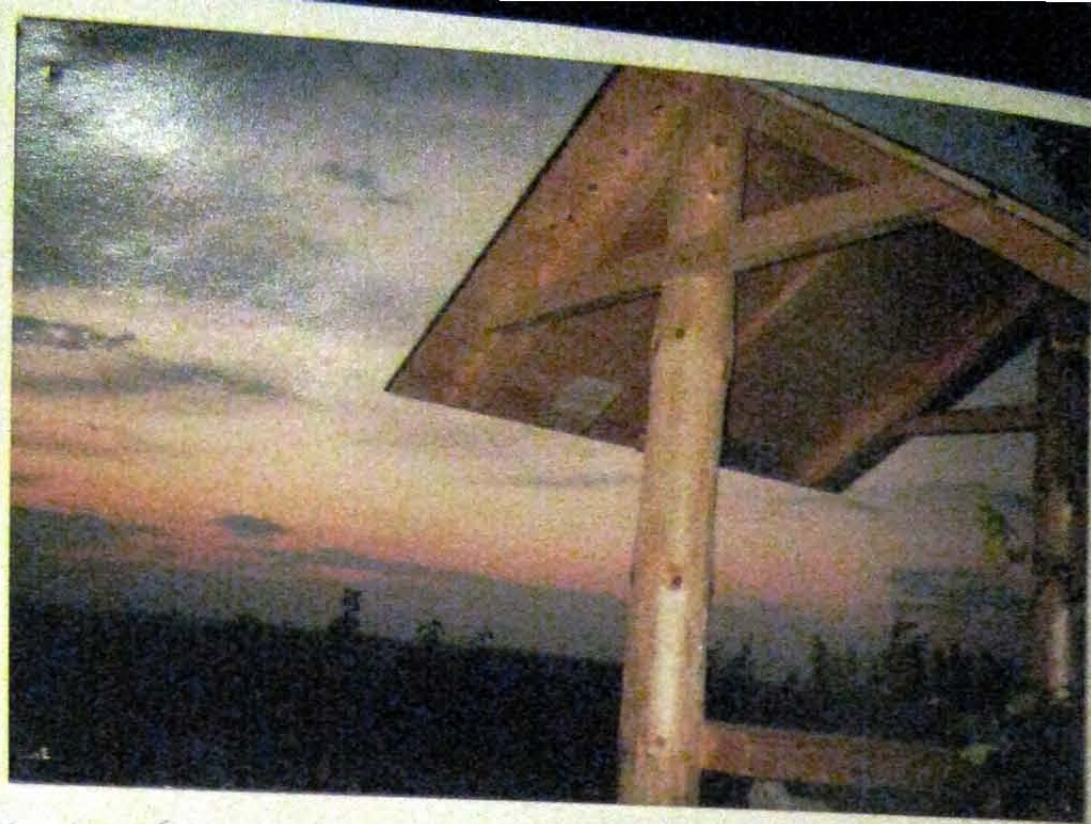

Září

Ochladilo se. Dne 4. září napadl první sníh. Zářím v Krušných horách na Božím Daru. Uvidíme, jak to bude vypadat u nás. Do římsy patřičně udělat ještě spoustu prací.

5. září jsme u ohniště u kapličky ve Svatoborských lázních usadili druhou lavičku. Teď si bude moct u ohničku při opékání šutlíků posedět se lidmi. Prostor se také opticky příjemně uzavřel.

U příležitosti 130. výročí založení OS u Zolíkovi, se sam dne 8. září konalo setkání OS. Za nás se zúčastnil Jirka Macák a chválil si setkání s lidmi, kteří svými silami naplňují ideály občanského, altruistického a angažovaného života. Na podporu činnosti OS byl usazen přípravný výbor pro obnovení činnosti Společnosti pro obnovu a ochranu domovního SPOSD.

Kovové části altánu, které ho uhotovují, bylo potřeba nakonzervovat. Pěkně provedení konzervace umožnilo a nejen tu, ale také příjemné posazení s pohledem na náhrad slunce.

8.9. - provádění s filosofem Milošem Tomášem v kapli. V ráni došlo k překvapivému objemu v kapličce pod nádražím. Při dokončovacích pracích byl u paty kříže nalezen dopis od těch co kapličku opravovali před námi. Text napsal J. Kypča, který už náměru měří námi. Díky „tam nahoru“ za vzkaz z r. 1972.

Jilové u Prahy Dne 24.8.1972
Kabáty 47.

Tuto kapličku nechala opravit v letošním roce, to jest 1972 pani Irma Kypčová, spoluma jitelka č. 47. Irma Kypčová v té době nechala opravit i vilu a hospodářské stavení č. 48. V této době na opravu kapličky nikdo z občanů nepřispěl, ale všichni říkali, že je to součástí vily a že k ní vždycky patří. Tak celou opravu hránila sama.

Opravu prováděl pan Urban - zedník, Krista opravil pan Papirník - malíř. Při opravě pomáhali Jaroslav Kypča syn, a Miroslav Holub zet' p. Kypčovi. V lednu tohoto roku zemřel manžel J. Kypčové pan Kypča ve věku 72 let.

V květnu tohoto roku se narodila Jaroslavu a Ladislavi Kypčovým dcera Radka Kypčová.

Prvorozný syn Jaroslava Kypčy, Jan Kypča byl v letošním roce 7 roků star.

Dcera Irmy Kypčové, Jana Holubová má 2 dcery, 6ti letou Paulinu Holubovou a 9ti letou Martinu Holubovou.

Prosíme, aby při opravě kapličky, byl učiněn větší záznam a přidán do sešránky.

Dopis, který byl nalezen u kříže, byl nalezen u paty kříže

ČTENÁŘI NÁM PIŠÍ

PODĚKOVÁNÍ ZA OBNOVU KAPLIČKY V KABÁTECH POD NÁDRAŽÍM

Ráda bych poděkovala Okrašlovacímu spolku i všem ostatním dobrovolníkům, kteří se podíleli na rekonstrukci kapličky, jež těsnou blízkostí sousedí s našim pozemkem. Poslední opravy provedené před více než 30 lety mou babičkou byly již ohlodány zubem času a výsledek práce současných nadšenců mě uchvátí. Musím však vytknout jedinou věc: kaplička a stejně tak nádraží se odjakživa nacházely i nadále nacházejí v Kabátech, nikoli v Borku, jak bylo uvedeno v posledním čísle Jílovských novin i na internetových stránkách Okrašlovacího spolku. Je to stejně, jako byste uvedli, že Staroměstský orloj se nachází v Dejvicích.

Děkuji jménem celé rodiny.

MUDr. Johana KYBALOVÁ, roz. Kypťová, Kabáty

RÁDA VÁM ŘEKNU KDO, KDY A DOKONCE I KDE...

Z celého srdce děkuji Okrašlovacímu spolku v Jílovém za to, co dělá pro mé milované město, leč nemohu si odpustit dvě připomínky k vašemu článku v JN 1/08. Již dávno jsem pochopila, že můj hlas je hlasem volajícího na poušti, přesto to zkusím ještě jednou.

Když jsem četla tituliek Málem zapomenutá kaplička v Borku... ", řekla jsem si, že se musím do Borku vypravit a kapličku najít, neboť o žádné takové nevím a je to ostuda, když zde žiji už déle než 55 let. Vzápětí jsem pochopila, že se jedná o kapličku v Kabátech (pod nádražím!), a tu znám

velmi dobře. Takže **kde** stojí, je už jasné. Stojí v Kabátech a není to jedno, jak se mě mnozí snaží přesvědčit. Stejně jako Malá Strana není totéž, co Hrdlořezy, nejsou Kabáty totéž co Borek.

A má druhá připomínka: ovšemže najdete pamětníka, jenž vám poví, **kdo** a **kdy** kapličku postavil. Byl to pan Karel Holub z Prahy v roce 1920. Ten si postavil v Kabátech dům č. 47 a na pozemku, který byl tehdy součástí jeho parcely, nechal zbudovat onu kapličku. Je krásná, ale zapomenutá rozhodně není, neboť víme, kdo, kdy a kde ji postavil.

MUDr. Eva KOTYZOVÁ, Jílové u Prahy

Poznámka redakce:

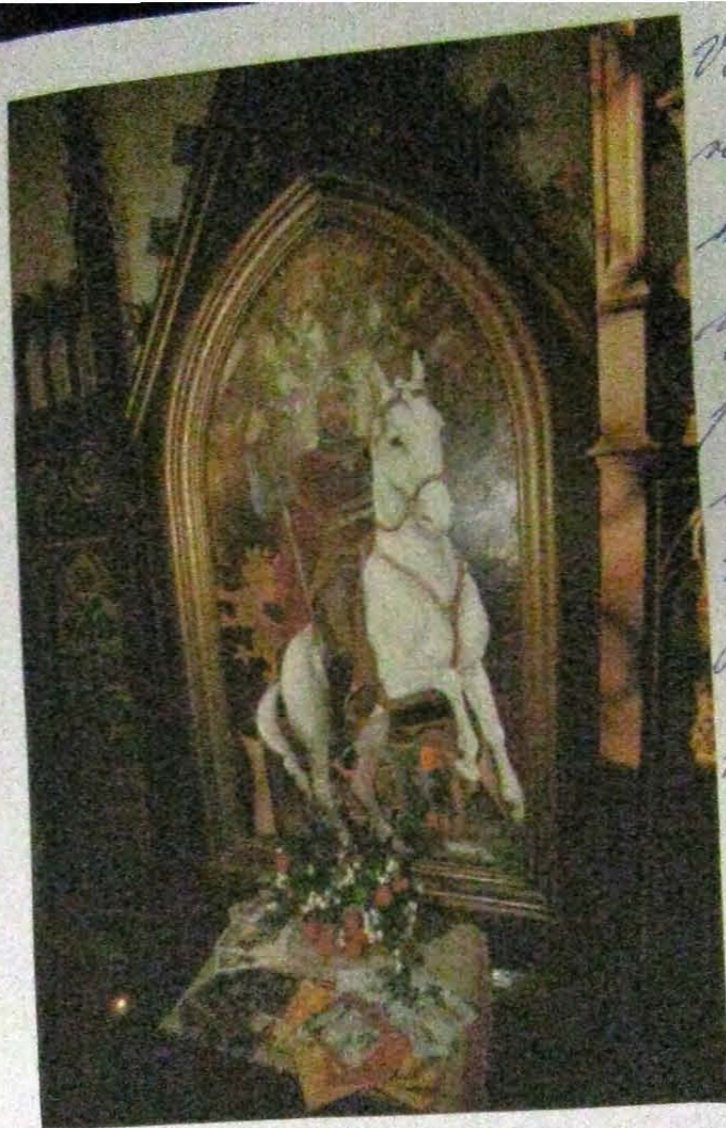
Děkujeme oběma pozorným čtenářkám za připomínky ke kapličce v Kabátech. Určitě je škoda, že ani členové místního Okrašlovacího spolku nepovažují tento místopis za důležitý, snad proto, že přijali Borek a Kabáty jako součást jednoho města nebo to prostě nevědí. Je zřejmé, že většina místních nezná hranice mezi Borkem a Kabáty, natož pak tzv. „náplavy“, tedy lidé, kteří nejsou zdejší rodáci. V každém případě je dobře, že existují pamětníci schopní zdejší historii těm ostatním doplnit a upřesnit.

(na)

Co na to Okrašlovací spolek:

Předseda OS L N, libá decentně maminku a rozpustile dceru (Evu a Johanku) a děkuje oběma, že pomáhají v myslích Jílováků udržovat pořádek a smysl pro přesnost. Zkrátka, co jsou Kabáty, jsou Kabáty a nemůže to být Borek. OS slíbujeme, že se polepší.

Ivone

Věrníci jsme měli
se Trakovačlarstve'
kapli kulturní
vykoupení. Petičij
podrečar. Sou osobní
lyrika púdnot
Marko Milanović.
Prijela s ním jeho
překladatelka, pani
Tanja Delerová.
Misto ji okouzilo.
Morel ji pravednj
raim v oltari.
Protoze je malika,
malidla nam
mamalora obiar
patrona nasi
kaple. Obiar
m. Vaidara na bi-
lein koni Pionysleru,
s kopim v ruce
jako u Myslbeka
a se sluncem na
klavou, jako se
malozaru, okuceli
karoleho
nativitoni'ca
kaple.

*Jaka' je škrělá
Inka Delevová
jako ilustrátorka,
můžeme vidět
na těchto ukázkách.*

Pro Jilovské noviny 12/07

Zemský patron se vrátil do své kaple v Lázních.

Když se před léty Okrašlovací spolek propracoval kopřivami, bezinkami a stavební ssutí ke vchodu Svatováclavské kaple, našel jej zatlučený prkny. Postupně byly vchod i okna opatřeny kovanými mřížemi a v kapli se občas konaly komorní kulturní akce. Letos v létě se jedné takové akce, jako překladaatelka, zúčastnila malířka Inka Delevová. Na novogotickém oltáři ji zaujal prázdný rám, zakončený lomeným obloukem. Rozhovor na toto téma vyústil v dohodu, že paní Delevová, za úhradu režijních nákladů, pro Okrašlovací spolek obraz namaluje. Zadání bylo dosti obecné, kníže Václav jako zemský patron v intencích Myslbekova pomníku. Obraz byl hotov k Václavově svátku 28. září. Jelikož jsem v té době byl hospitalizován, navrhl Jirka Macák posunout vernisáž na výročí vzniku Masarykovy republiky 28. října, s tím že Václav i Masaryk jsou Čechům vzorem svým důrazem na zodpovědnost, čestnost, odvahu a starost o obecný prospěch. Vernisáž obrazu proto Jirka též doplnil výstavkou dětských prací o TGM. Navzdory minimální propagaci se v kapli sešlo kolem 50 účastníků vernisáže. Obraz-olej na dřevě, na všechny udělal silný dojem. Čelní pohled knížete v dobové zbroji na nakročeném bělouši dává oltáři s patinou času nový význam, jako by šlo o nedělitelný celek. Zpěvem středověké duchovní písně a Svatováclavského chorálu setkání obohatil Tomáš Svoboda. Význam zemského patrona pro dnešek přiblížila stať nedávno zesnulého historika Dušana Třeštíka „Mír svatého Václava“. Na závěr paní malířka pohovořila o motivech a symbolice obrazu a přečetla věcně související ukázky ze své literární tvorby. Instalace obrazu v kapli vyvolala otázku ochrany proti povětrnosti, buď opatřením žaluziových okenic nebo oken. Před asi 20 lety zde ještě bylo obojí. Cihlová podlaha kaple se drolí a vyžaduje zpevnění, při zachování prodyšnosti. Práce je tedy stále dost. Oltářní obraz si můžete prohlédnout přes vchodovou mříž kdykoli, podzimní šikmé slunce ho dokonce odpoledne na čas ozáří.

Otakar Šmíd

Inka Delevová
malířka a ilustrátorka

*Autorka obrazu paní
Inka Delevová*

Ríjen

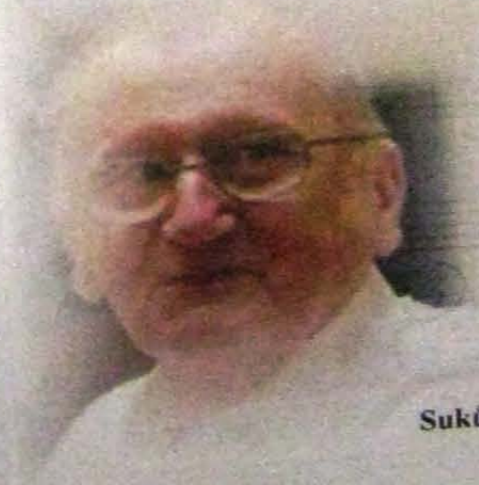
Listopad

Dne 9. 11. se konal koncert k poctě
čestného občana města Jílové, mistra
Zdeňka Lukáše, který zemřel 13. 7. l. r.
Byl to slavný hudební skladatel, kte-
rý byl občanem Jílové ctěn a milován. ♥

KONCERT K POCTĚ ZDEŇKA LUKÁŠE

PÁTEK 9. listopadu v 18 hodin
Kostel Československé církve husitské

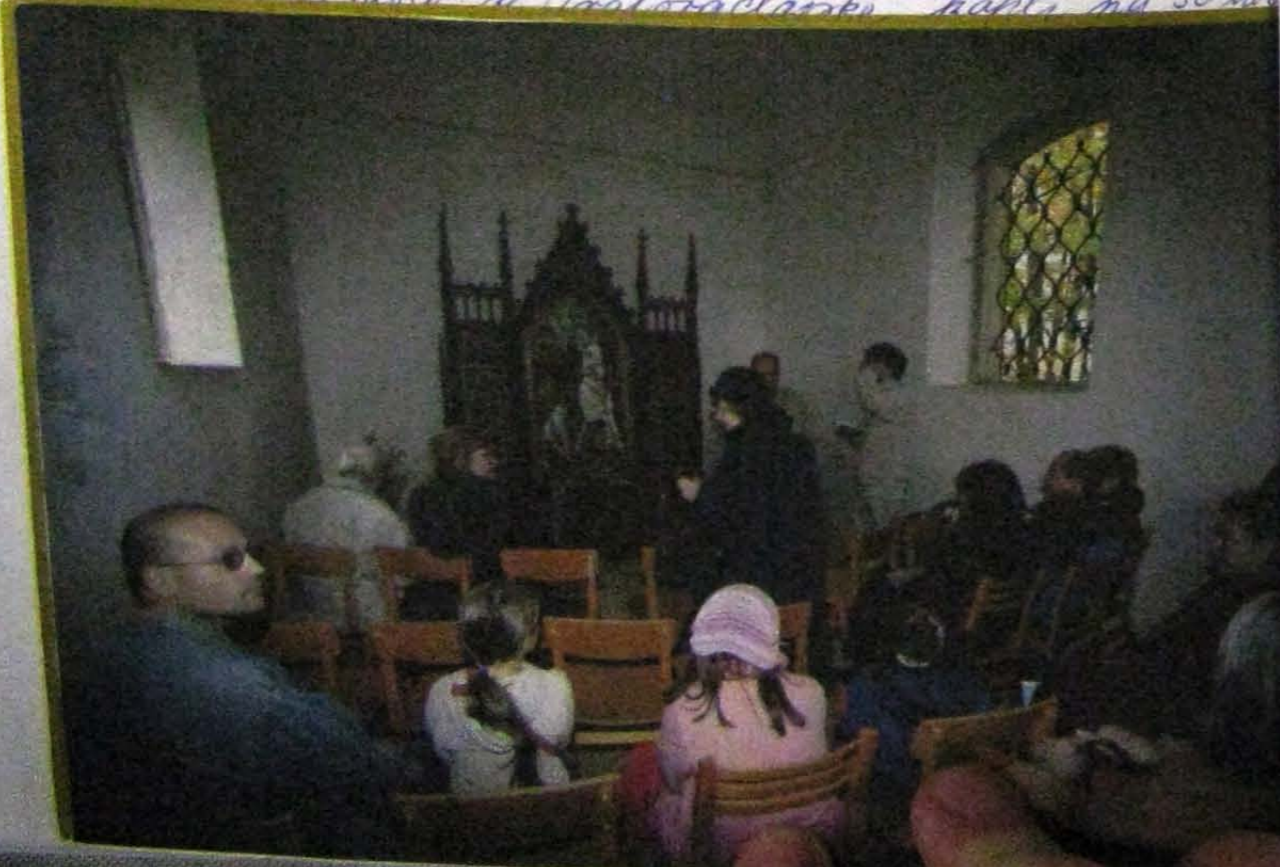
V programu vystoupí:
MLADOTA ENSEMBLE Prague
DUO ECO

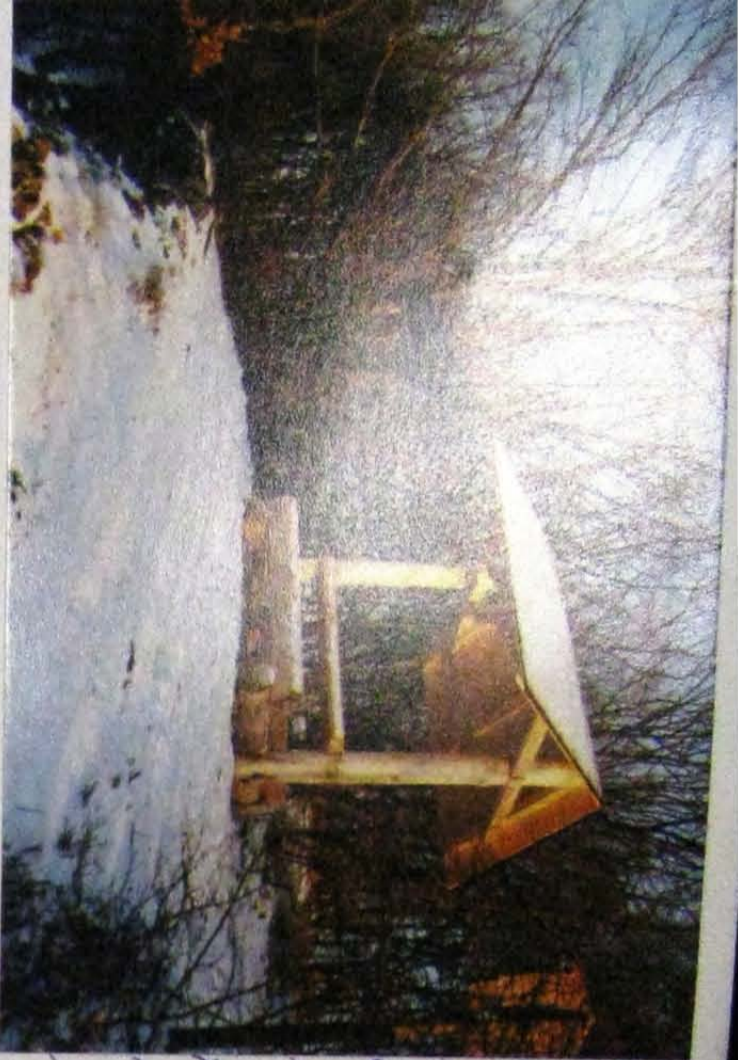
Naděžda Chrobáková, Hana Dufková
Sukův komorní sbor a Jílovský pěvecký sbor

Kulturní centrum Města Jílové u Prahy, tel.: 241 021 98 www.jilove.cz/kultura

Dne 28. 10. se sešlo ve Zlatovčlánské kapli na 50 let

11. 11. prošim
na sv. Martina
napravit sněh.
Bijel na bělím
koni. Sotv letem
přemostilka u
moe nepřati, ale
lelos se nepřibila
v moji matorale!

13. 11. se konala prosvěta o stavě činnosti.

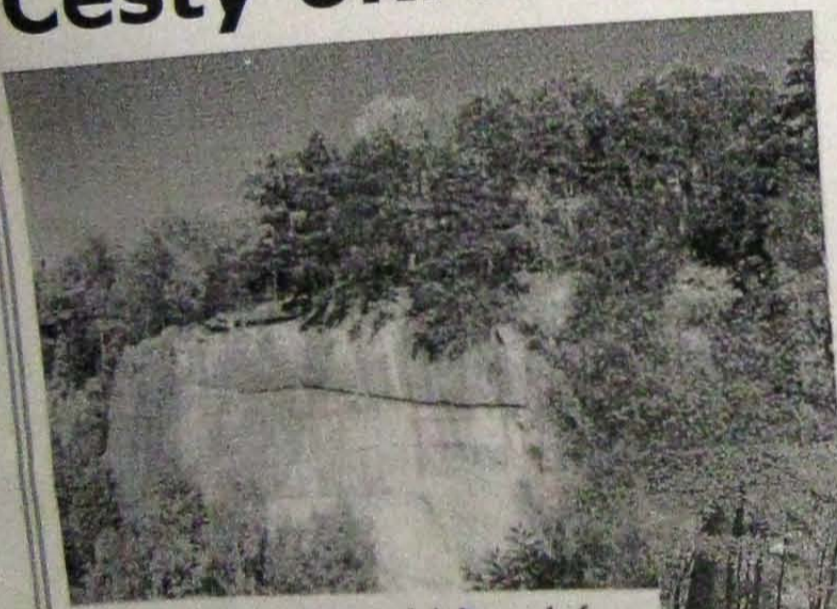
Pohled na naměřeny altair na rychlosti na Sealee.
Na prvním pohledu je ještě bez ráhacelk. Bylo
mám dopoučeno, abychom sraz sbaly spabiči ráhacel-
kím a had ráhacelk. Kápuči, luvík, stáše- stěle.
Na jare, ač bude leprá, kvaán, malimú ráhacelk, ne-
jákuu nomařacelna, vělka-

mu karmu. Ráhacelk
je akříž ubožnme' do
sbaly. Sřim nřilicim
smat puvak mivka
přelko mřaravřigic.
24. 11. se konala puvakim
nětož abca v kmtě me.
Procházka z Prosečnice
je křmiví cetačé ot
Přahřkyř křmivě
s mřivem " Sbaly ctačé
řmiví I - Přahřkyř křmivě

Okrašlovací spolek Vás srdečně zve na Cesty okrašlování I. - Požárské lomy -

sraz v sobotu 24.11.2007
v 11 hod. na autobusové
zastávce v Prosečnici
(doprava autobus 332 z Prahy od metra
Budějovická 10:00 nebo z Jílového v 10:42)

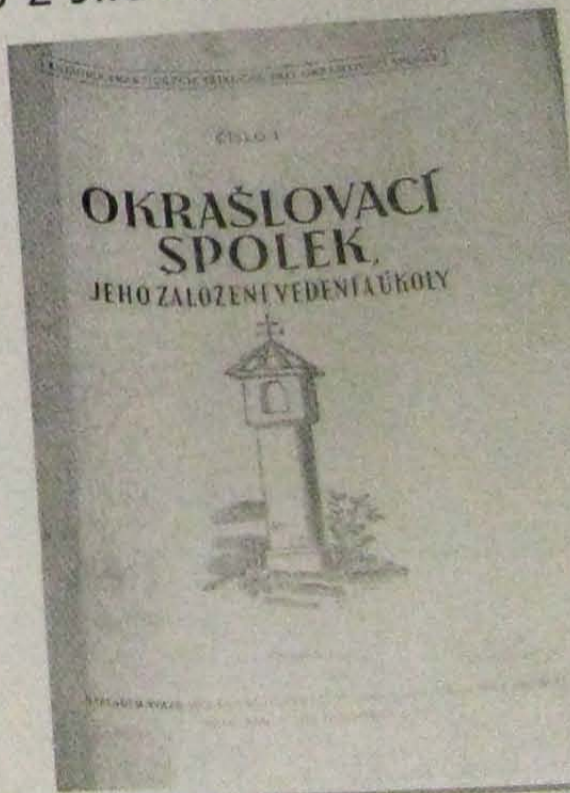

Lom V Doupí

Půjdeme cca 6-8 km procházkou po lesních cestách
s výhledy do krajiny a s výkladem o historii okrašlování a
hlavně Požárských lomů.
Návrat odhadujeme kolem 14 hodiny v Jílovém na náměstí.

(více na stránkách spolku <http://okraslovacispolek.ic.cz>)

PRANOSTIKY NA LISTOPAD

Listopadové sněžení neškodí vůbec osení.

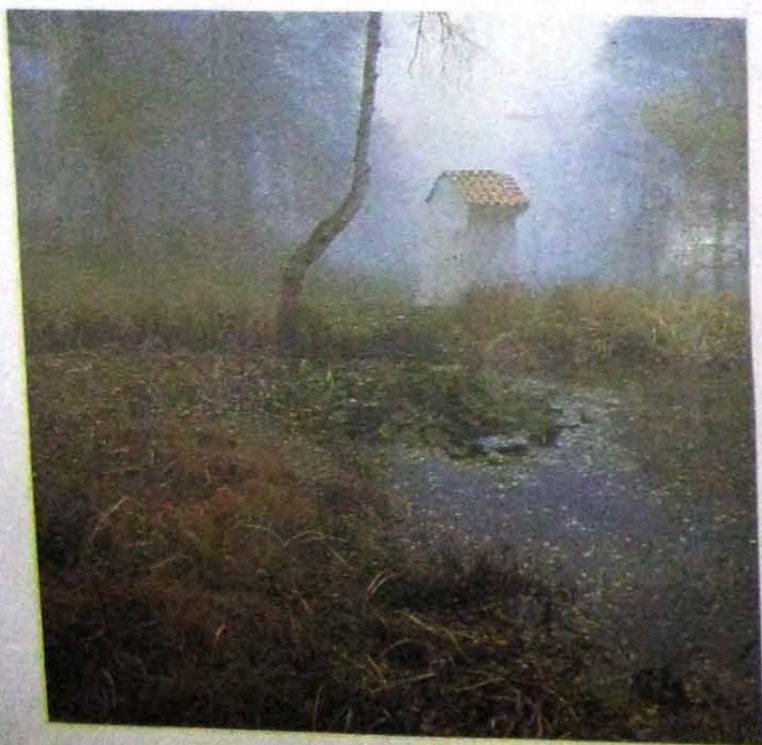
Svatý Theodor (9.11.) - mrazy lezou z hor.

Jaký den svatého Martina (11.11.), taková bude zima.

Na svatého Otmara (16.11.) neuvidíš komára

Počasi o svaté Alžbětě (17.11.) předpovídá, jak bude v létě.

Svatá Cecílie (22.11.) sněhem pole kryje.

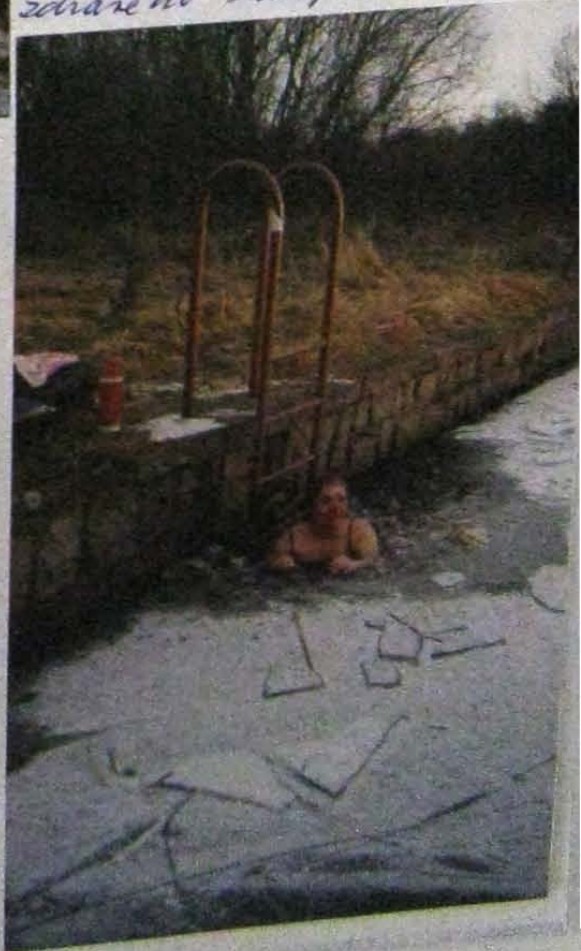
Na Martina-li sněží, na Klimenta (23. 11.) mívá sněh výšku ztěží.

Prosinec

Zamrzlý Bahňák pod Svato
vačlarskými lázněmi.
Poskytuje dětem vzácnou
příležitost nakusit si na
přírodním ledu a
okusit 'pam' mánoš
zdravého koupání! Brr...

Je tohle možné? !!!
Hrají hokej a koupají se
současně! Já kdy valím oči...

ROZHLEDNA NA PEPŘI ZPŘÍSTUPNĚNA - HURÁ!

Na titulní stránce listopadových Jilovských novin je krásná fotka kovové věže Vodafonu na Pepři s následujícím textem: V říjnu byla zkolaudována a tím veřejnosti zpřístupněna základnová stanice Vodafonu s vyhlídkovou plošinou, všem známá jako rozhledna na Pepři. S nadšením jsem uvítal tuto zprávu a těšil se, že hned napíši článek pro turisty do JN, jak se nejlépe dostat na místo. Než jsem začal psát, jel jsem se na rozhlednu podívat, ale to jsem (ne)měl dělat. Díky této návštěvě vznikl článek trochu jiný, myslím že humornější. Posuďte sami:

Originálně zpřístupněná rozhledna na Pepři u Jilového

Všem turistům, zejména vyhlídek milovným občanům tuzemským i cizím na vědomost se dává, že Jilové a okolí do dálky desítek km si všichni prohlédnouti mohou. Vyhlídková věž jest kovová a jistě odolá všem víchřům, vaše návštěva je tudíž určitě bezpečná. Jediná potíž může nastat u vstupu, neboť rozhledna je přístupná vyhradně dírou v plotě. Děti tento originální vstup uvítají, mnozí dospělí se také zasmějí, jen starší občané mohou mít potíž. Díra je totiž asi metr vysoká a při své masarykovské výchově může jim činiti problém rozpletat výše drátěné pletivo, protože byli naučeni, že takové věci se nesmí. Snad jim naše mládež, která zbytečně výchovy byla ušetřena, pomůže a rozplete dráty do takové výše, aby jejich dědové i pradědové pohodlně dírou projít mohli. Určitě by však velevážený provozovatel rozhledny měl opatřit místo tabulí psanou ve všech světových jazycích pro zahraniční návštěvníky, které by originální řešení vstupu jinak mohlo uvést v rozpaky. Je pěkné, jak i v našem malém městě se najdou lidé schopní netradičních řešení problémů. Skvělý počín!

Ivona

Redakční radě, zodpovědným úředníkům města:

Že je tu rozhledna je skvělé. To, že už je zkolaudována, je ještě lepší. To, že nikdo z těch, kdo za provoz rozhledny zodpovídají, vůbec neví, jak to tam vypadá, je ostuda. Pokud by článek vedl jen k tomu, aby díra byla zacelena a městským strážníkům dán rozkaz, aby ji střežili, pak prosím, aby článek nebyl uveřejněn. Zaplať „pámbů“, že je rozhledna přístupná dírou v plotě od té doby, co stojí.

Ivo NEVEČEŘAL

K dopisu Ivo Nevečeřala dodáváme, že krátce (za 4 dny) po zveřejnění informace v JN o zpřístupnění rozhledny skutečně zpřístupněna byla. Od pana starosty jsme se dozvěděli, že on sám stav na rozhledně kontroloval letos na podzim 2x (také onou dírou v plotě!). Pokaždé pak okamžitě u Vodafonu, jenž zařízení provozuje, marně urgoval odsouhlasení provozního řádu, bez kterého nemohla být rozhledna oficiálně zpřístupněna veřejnosti. Povedlo se to až 8. listopadu, od kdy je vstup na rozhlednu volný a bez komplikací.

Hezký výhled do okolí Jilového přeje redakcel

*Nejen kočka leze
dírou, ale také
turista, který chce
navštívit rozhled-
nu na Pepři.*

*Nikoli kráť dírou
v plotě lezli také
Ivo a pan starosta.*

*Podle článku v JN
č. 12/07 je to už
naštěstí mino -
lost.*

*11.12. proběhla prada
o další činnosti.*

*Nakonec jsme si
popřáli kuzke'
Valenci, to
nejlepší do nového
roku a určili
datum Valne'
hromady na
den 21. února
2008.*

Návrh významného krajinného prvku

Mapový list: 12-42-23

Místní název: **SKALKA**

Katastr: Jilové u Prahy

Biogeografický význam: Regionální
Navržený statut ochrany: VKP

Ekologicky významný krajinný prvek se rozkládá na plochém skalnatém vrcholu 437,4 m mezi Svatováclavskými lázněmi a osadou Kamenná Vrata. Je krajinnou dominantou s největším panoramatickým výhledem Jilovska na Českou kotlinu. Porostlý je přírodní habřinou s loučkou na temeni a přiměsí dubu v dolních partiích.

Význam: přirozená druhová skladba, botanický, geologický, historický, krajinotvorný.

Využití: zastávka na turistické okružní trase „Jilovské vyhlídky“ s informačním panelem a odpočinkovým altánem.

Svažitost: les do 30° skála do 80°

Expozice: S – SZ

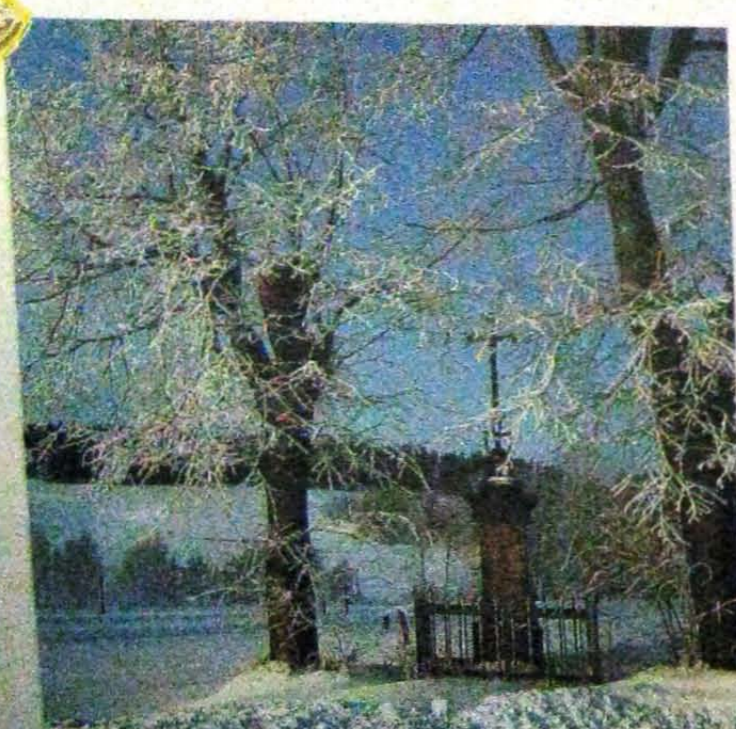
Vlhkostní poměry: Vrchol - suché slunné, úbočí - suché zastíněné.

Významné druhy rostlin: Úbočí - sasanka hajní (*Anemone nemorosa*), jaterník podléška (*Hepatica nobilis*), skalní partie - janovec metlatý (*Cytisus scoparius*), osladič obecný (*Polypodium vulgare*), mateřídouška obecná (*Thymus serpyllum*), hvozdík kartouzek (*Dianthus carthusianorum*), černýš hajní (*Melampyrum nemorosum*) aj.

Významné druhy živočichů: Srnec obecný (*Capreolus capreolus*), zajíc polní (*Lepus europaeus*), ještěrka obecná (*Lacerta agilis*), slepýš křehký (*Anguis fragilis*) aj.

Geologický a historický význam: Celý komplex Skalky je tvořen vyvěřelými výlevnými horninami tzv. jilovského pásma tj. andezity, dacity a jejich tufy. Přibližně ve směru SSV-JJZ probíhá několik žil lamprofyru. Největší z nich byla zlatonosná. Většina odkryvů v prostoru Skalky je tvořena výlomem kamene pro potřeby místních komunikací. Některé jámy a obvaly na okraji lesa na Skalce a dále k Radlíku jsou ale zbytky starších průzkumných a dobývacích prací na zlato. Skalka byla po celá staletí vyhlídkovým a hlavně pozorovacím místem, odkud bylo možné sledovat některé vojenské i jiné události v Praze a dál na severozápad až k Českému středohoří.

Vyhlášení navrhuje: Okrašlovací spolek Jilové u Prahy.
Zpracovali: Ing. Otakar Šmíd, mgr. Ivo Nevečeřal
18.12.2007

Padá-li na Štědrý večer v noci sníh, urodí se mnoho chmele.

Text byl vylistěn ze Středočeského zeleného obzoru (informačním aparátě Středo.org. s2)

Okrašlovací spolek v Jílovém u Prahy

Mezi zakladateli organizace Strany zelených v Jílovém u Prahy byli i čtyři členové zdejšího Okrašlovacího spolku. Starobylý název tohoto občanského sdružení právem evokuje atmosféru 19. století, kdy emancipující se občanská společnost, prostřednictvím okrašlovacích spolků, usilovala o zlepšení životního prostředí, zejména úpravou veřejných prostranství. Tato byla, oproti pěstěným areálům zámeckých parků, tehdy v dosti zanedbaném stavu. Rozvoj okrašlovacích spolků je méně v obecném povědomí, než například souběžně se rozvíjející hnutí sokolské. Uvádím proto nejprve stručný historický přehled:

První český okrašlovací spolek vznikl roku 1861 v Kutné Hoře a následně v dalších městech, v Jílovém pak v roce 1892. V roce 1904 vznikl Svaz českých okrašlovacích spolků, jeho členy v roce 1911 bylo 348 spolků. Ve vedení svazu byli univerzitní profesori i spisovatelé A. Jirásek, S. Čech, K. Klostermann a další. Starosta svazu prof. J. Urban Janík vydal „okrašlovací manifest“, který cílem hnutí stanovil ochranu domoviny s její přírodou a památkami. Od roku 1904 vycházel i široce čtený časopis Krása našeho domova. Ten i s okrašlovacími spolky zanikl počátkem padesátých let 20. století. Úsilí onoho původního Okrašlovacího spolku v Jílovém v době monarchie připomíná park na náměstí, v místě někdejší návesní louže, sloužící hospodářským zvířatům, a zrušeného hřbitova. Činnost za 1. republiky pak připomínají betonová torza laviček v křoví v okolí města.

Znovuzrození okrašlovacího spolku v Jílovém inicioval v roce 1999 pracovník zdejšího Regionálního muzea Mgr. Ivo Nevečeřal, který je dodnes jeho předsedou a inspirátorem. Okrašlovací spolek pokračoval v činnosti

Členové Okrašlovacího spolku v Jílovém u Prahy

prvorepublikového předchůdce instalací laviček v krajině a výsadbou stromořadí. Záhy zjistil, že lavičky je nutno velmi důkladně zabezpečit proti zlodějům a stromky proti okusu zvěří. Další oblastí činnosti Okrašlovacího spolku se stala rekonstrukce drobných sakrálních architektonických památek v okolí Jílového. Bylo obnoveno 6 křížů u polních cest a opraveny výklenkové kaple sv. Anny a v Borku. Nejrozsáhlejší akcí v této oblasti byla rekultivace Svatováclavských Lázní, které jsou též Významným krajinným prvkem (VKP). Zde byl prokletěn a vyčištěn přírodní park kolem lázeňského pramene a kaple sv. Václava. Kaple byla zabezpečena kovanými mřížemi a opatřena oltářním obrazem svěťce. V kapli a na přilehlém piknikovém paloučku se konají kulturní a ekologicko-osvětové akce.

Všechny turistické značené cesty se z Jílového paprskovitě rozbíhaly bez značené trasy návratu. Okrašlovací spolek proto vyzna-

čil červeným místním značením celkem dlouhou okružní turistickou trasu koového, včetně dvou spojek na náměstí informační panel. Trasa zvaná „Jílovská ky“ spojuje místa s dalekým výhledem násky malebná a přírodně hodnotná. zmínku si zaslouží vyhlídka na vrch s panoramatickým výhledem severem na značnou část České kotliny. N byl instalován altán a informační panel navržena její ochrana jako Významný jinného prvku. Další, kratší trasou, nou Okrašlovací spolek, tentok žluté místní značení, je spojnice nádrží u Prahy se štolou sv. Josefa, která je nou expozicí Regionálního muzea. Z aktivit spolku zmíním alespoň sp s Odborem hospodaření v krajině M úřadu a průklest zanedbaného parku zem. Vše, co Okrašlovací spolek v vytvořil, též vlastnoručně udržuje, v navzdory.

Vytyčení trasy „Jílovské vyhlídky“ v provázelo i smutné zjištění, že na z Jílového, od Sirotečí strouhy až k vyl obrázku, by jí měla v budoucnosti nah zvaná „Stabilizovaná“ varianta dáln pokračující k Lukám pod Medníkem, měla překročit unikátní Zlatý kaňon ř vy. Jílovský Okrašlovací spolek proto 2004 vstoupil do sdružení KLID, které obce a občanská sdružení v Dolním F Sdružení obcí KLID zadalo ateliéru P vypracování studie šetnější alternativ ke „Stabilizované“ dálnici D3. Tato s nyní jedním z východisek pro realizaci ní vlády ČR 1064 z 19. 9. 2007. Jak zmíněno v úvodu, část členů Okraš spolku vstoupila do místní organizac zelených. Ostatní, včetně charism předsedy, ač je lokální i globální p životního prostředí trápí neméně, vstupu odrazování projevy rivality ve jak je prezentují média.

Otak

Činnost Okrašlovacího spolku v roce 2007.

Kromě nově zahájených akcí jsme udržovali a obnovovali to, co bylo výsledkem sedmileté činnosti našeho spolku. S objemem vykonaného bude podíl údržby na činnosti v budoucnu vzrůstat. Pro zachování tvůrčí energie jsme podnikli i několik výletů a kulturních akcí.

6. ledna to byl Tříkrálový výlet Hodavou, Zahofanským údolím a Oborskou strouhou za zlatými štolami a půvabnou přírodou. 20. února se konala minulá Valná hromada za účasti 42 členů a hostů. Následně úklid okolí kaple sv. Václava za účasti dětí, zakončený opékáním špekáčků. V březnu jsme zkultivovali cestu u křížku pod Halíří, naproti křížku jsme z bludných balvanů postavili kamenný trůn. Jako náhradu za strom vyvrácený víchřicí jsme v parku za muzeem vysadili tři lípy. V dubnu jsme se zúčastnili akce Čistá Sázava, prořezali další část náletových dřevin v dolní části parku za muzeem a dokončili hrubé opravy kapličky pod nádražím. V květnu jsme zprůjezdili historickou cestu od dvou křížů k bývalému zámečku Včelní Hrádek zarostlou a zavalenou padlým stromem, odstranili stopy vandalů na kapličce sv. Anny a zpevnili asi 50 metrů vrstevnicové cesty od nádraží ke štole sv. Josefa. Rovněž jsme, jako pak ještě třikrát, posekali trávník u kaple sv. Václava.

2. června jsme ve Svatováclavských lázních zajišťovali start 3. ročníku cyklojízdy Den3 o pohár starosty Václavic. Cyklojízdu, kopírující plánovanou trasu dálnice D3 absolvovali manželé Macákoví. V průběhu června a července jsme vzhledem k velkému suchu opakovaně zalévali dřive vysazené stromy a i tak všechny nepřežily. Průběžně jsme udržovali značení a průchodnost okružní trasy Jílovské vyhlídky (do ní byla zařazena i nová rozhledna na Pepři) a vrstevnicové cesty. Nabíli jsme kapličku pod nádražím. Organizačně a úklidem jsme se podíleli na dvou akcích ve Svatováclavské kapli: Podvečer poezie Marka Milanoviče a Mapování mysli. Na první z těchto akcí nám malířka a spisovatelka Inka Delevová nabídla za režijní cenu namalovat oltářní obraz knížete Václava, inspirovaný Myslbekovou sochou. Nabídku jsme přijali. V srpnu jsme vypracovali vyjádření k řízení EIA o trase dálnice D3 a odeslali na MŽP. U pana Petržílka jsme objednali na Skalku altán, jaký je např. na Kněží hoře, pod Vlčími jamami a u štoly v Halířích. V září se lavička ze Skalky přestěhovala na piknikový plácek ve Svatováclavských lázních a její původní místo zaujal nový altán. Ten jsme pevně ukotvili do skalního podloží, aby nelákal vandaly ke svržení ze skály. Zúčastnili jsme se setkání ke 130. výročí založení Okrašlovacího spolku ve Zdikově, kde byl ustaven přípravný výbor pro obnovení činnosti Svazu pro okrašlování a ochranu domoviny. Ten byl založen v roce 1904, v roce 1911 sdružoval 348 spolků a zrušen byl po roce 1948. Usazením kříže s renovovaným obrazem Krista byla dokončena oprava kapličky pod nádražím. Pod křížem byla nalezena krabička s listinou o renovaci kapličky v roce 1972. Listinu archivujeme v kronice Okrašlovacího spolku. Její kopie, spolu s naší současnou správou, byla pod kříž opět uložena.

28. října proběhla slavnostní vernisáž oltářního obrazu svatého Václava od Inky Delevové ve Svatováclavské kapli v Lázních. Asi 50 shromážděným hostům Inka Delevová přečetla související ukázky své tvorby a Tomáš Svoboda zazpíval Svatováclavský chorál. 24. listopadu se konal výlet ukázky své tvorby a Tomáš Svoboda zazpíval Svatováclavský chorál. 24. listopadu se konal výlet z Prosečnice do opuštěných Požárských lomů, spojených s krvavými příběhy pytláků 19. století i Černými barony století 20. V prosinci bylo instalováno na Skalce zábradlí u skalního srázu. Byl vypracován návrh na vyhlášení Skalky významným krajinným prvkem a předán odboru životního prostředí městského úřadu. U vodní nádrže pod Lázněmi byla prokletěna vegetace u severní hráze pro zlepšení průchodnosti. Na této nádrži se v zimě hojně bruslí, kdyby ji město nechalo odbahnit, v létě by to bylo vyhledávané koupaliště.

Na valné hromadě 21. února 2008

Otakar Šmíd, jednatel.

cca 35 akcí (některé opakované)

Stromová alej v Jílovém u Prahy

Návrh významného krajinného prvku

Mapový list: 12-42-23

Místní název: **SKALKA**

Katastr: Jilové u Prahy

Biogeografický význam: Regionální
Navržený statut ochrany: VKP

Ekologicky významný krajinný prvek se rozkládá na plochem skalnatém vrcholu 437,4 m mezi Svatováclavskými lázněmi a osadou Kamenná Vrata. Je krajinnou dominantou s největším panoramatickým výhledem Jilovska na Českou kotlinu. Porostlý je přírodní habřinou s loučkou na temeni a přiměsí dubu v dolních partiích.

Význam: přirozená druhová skladba, botanický, geologický, historický, krajino tvorný.

Využití: zastávka na turistické okružní trase „Jilovské vyhlídky“ s informačním panelem a odpočinkovým altánem.

Svažitosť: les do 30° skála do 80°

Expozice: S – SZ

Vlhkostní poměry: Vrchol - suché slunné, úbočí - suché zastíněné.

Významné druhy rostlin: Úbočí - sasanka hajní (*Anemone nemorosa*), jaterník podléška (*Hepatica nobilis*), skalní partie - janovec metlatý (*Cytisus scoparius*), osladič obecný (*Polypodium vulgare*), mateřídouška obecná (*Thymus serpyllum*), hvozdík kartouzek (*Dianthus carthusianorum*), černýš hajní (*Melampyrum nemorosum*) aj.

Významné druhy živočichů: Srnec obecný (*Capreolus capreolus*), zajíc polní (*Lepus europaeus*), ještěrka obecná (*Lacerta agilis*), slepýš křehký (*Anguis fragilis*) aj.

Geologický a historický význam: Celý komplex Skalky je tvořen vyvěřelými vylevými horninami tzv. jilovského pásma tj. andezity, dacity a jejich tufy. Přibližně ve směru SSV-JJZ probíhá několik žil lamprofyru. Největší z nich byla zlatonosná. Většina odkryvů v prostoru Skalky je tvořena výlomem kamene pro potřeby místních komunikací. Některé jámy a obvaly na okraji lesa na Skalce a dále k Radlíku jsou ale zbytky starších průzkumných a dobývacích prací na zlato. Skalka byla po celá staletí vyhlídkovým a hlavně pozorovacím místem, odkud bylo možné sledovat některé vojenské i jiné události v Praze a dál na severozápad až k Českému středohoří.

Vyhlášení navrhuje: Okrašlovací spolek Jilové u Prahy.
Zpracovali: Ing. Otakar Šmíd, mgr. Ivo Nevečeřal
18.12. 2007

ZEMSKÝ PATRON SE VRÁTIL DO SVÉ KAPLE V LÁZNÍCH

Když se před léty Okrašlovací spolek propracoval koprivami, bezinkami a stavební suti ke východu Svatováclavské kaple, nalezl jej zalíbený prký. Postupně byly vchod i okna opatřeny kovanými mřížemi a v kapli se občas konaly komorní kulturní akce. Letos v létě se jedné takové akce jako překladatelka zúčastnila malířka Inka Delevová. Na novogotickém oltáři jí zaujal prázdný rám zakončený lomeným obloukem. Rozhovor na toto téma vyústil v dohodu, že paní Delevová za úhradu režijních nákladů pro Okrašlovací spolek obraz namaluje. Zadáni bylo dosti obecně - kníže Václav jako zemský patron v intencích Myslbekova pomníku.

Obraz byl hotov k Václavově svátku 28. září. Jelikož jsem v té době byl hospitalizován, navrhl Jirka Macák posunout vernisáž na výročí vzniku Masarykovy republiky 28. října s tím, že Václav i Masaryk jsou Čechům vzorem svým důrazem na zodpovědnost, čestnost, odvahu a starost o obecný prospěch. Vernisáž obrazu proto Jirka též doplnil výstavkou dětských prací o TGM. Navzdory minimální propagaci se v kapli sešlo kolem 50 účastníků vernisáže. Obraz - olej na dřevě - na všechny udělal silný dojem. Četní pohled knížete v dobové zbroji na nakročeném bělouši dává oltáři s patinou času nový význam, jako by šlo o nedělitelný celek.

Zpěvem středověké duchovní písně a Svatováclavského chorálu setkání obohatil Tomáš Svoboda. Význam zemského patrona pro dnešek přiblížila stat nedávno zesnulého historika Dušana Třeštíka. Mir

svaleho Václava. Na závěr paní malířka pohovorila o motivech a symbolice obrazu a přečetla věcně související ukázky ze své literární tvorby.

Instalace obrazu v kapli vyvolala otázku ochrany proti povětrnosti, buď opatřením žaluziových okenic, nebo oken. Před 20 lety zde ještě bylo obojí. Cihlová podlaha kaple se drotila a vyžaduje zpevnění při zachování průhlednosti. Práce je tedy stále dost. Oltářní obraz si můžete prohlédnout přes vchodovou mříž kdykoli, podzimní šikmé slunce ho dokonce odpoledne na čas ozáří.

Otakar ŠMÍD

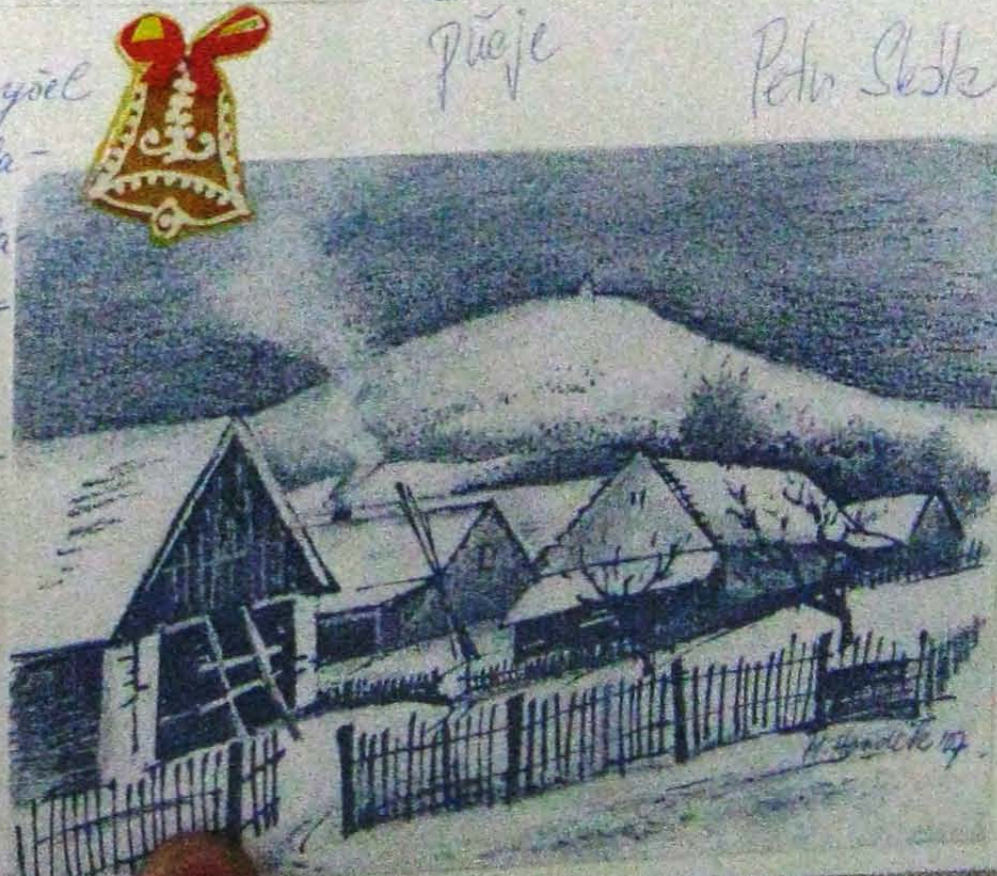
Slavnosti v kapli se 28. října zúčastnila i malířka Inka Delevová (na snímku vpravo), autorka obrazu sv. Václava. Foto: J. Macák a D. Freeman

Radostné
svátky
vánoční
Pf 2008

Přeje Petr Štok

Vě 12/07 JN vyšel
článek o instalaci
obrazu sv. Václava
na do Svatováclavské
kaple.
Vzprava na obvalu
je Blaník.
PF nám každý
rok rozdá
společně s
Kláštem.

PF 2008

*Nepřejeme Vám splněni všech přání,
protože to se nikdy nestane. Přejeme
Vám ale přijetí skutečnosti, že svět je
dobrý právě jaký zrovna je,
bez ohledu na to, co si lidé přejí.*

*A chcete-li svět lepší, pak se do změny
sebe sama musíte pustit.*

Okrašlovací spolek v Jílovém u Prahy

Abychom šetřili papírem, popsali jsme ho pro Vás i z druhé strany.

Děkujeme za pomoc a spolupráci.

Těm, koho se netýká předchozí řádek děkujeme, že nám neházeli klacky pod nohy.

*Z toho vyplývá, že děkujeme všem, mimo těch klackovitých.
Ale, pokud vím, nikdo nikdy na nás s klackem nepřišel!
Takže vlastně děkujeme úplně všem a také všemu.*

*Děkujeme životu, že se ho můžeme spolu s Vámi účastnit.
Pokud Vás děkuvzdání již nebaví a chcete nadávat – pusťte si TV zprávy!*

Některé očividné, letošní, spolkové úspěchy:

- Byl instalován obraz sv. Václava ve stejnojmenné kapli v Lázních.
- Byla okrášlena „nejdelší“ přirozená vyhlídka Jílovska na Skalce. Je tu dřevěný altán k posezení a železná zábradlí, aby rozverně děti nepadaly ze skály.
- Byla vyznačena vrstevnicová zkratka mezi školou sv. Josefa a železniční stanicí.
- Byla dokončena oprava výklenkové kaple pod nádražím.

**Srdečně vás zveme na výroční valnou hromadu
21. února 2008 v 18 h. v muzeu.**

